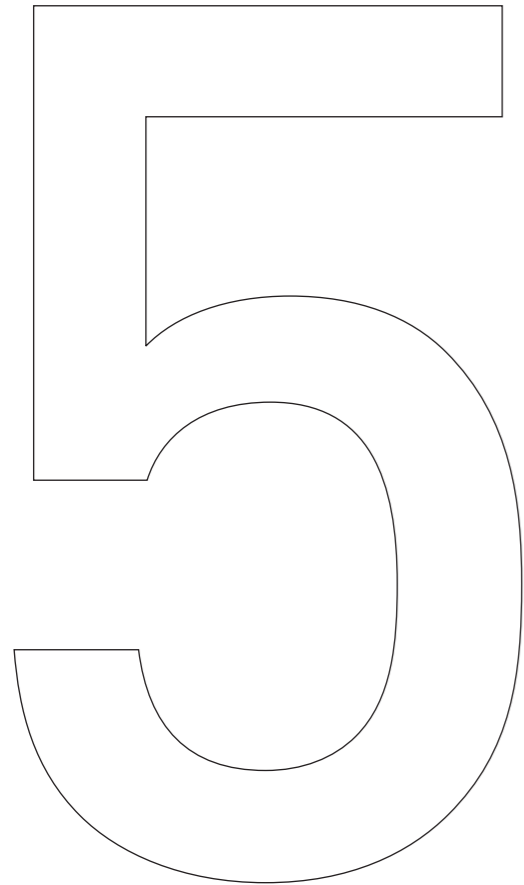

41 kunstenaars over
vijf jaar wit

41 kunstenaars over
vijf jaar wit

galerie
wit

Aad Berlijn
Alicja Werbachowska
André Pielage
Coen Vernooy
Couzijn van Leeuwen
De Vrienden van Job
Emile vd Kruk
Ewald Spieker
Femmy Otten
Frans de Waal
Frederik Roes
Gerard Koopman
Gerard Prent
Gonnie van Nellestijn
Guido Vlottes
Heidi Linck
herman de vries
Ilse vd Berk
Ina Kooper
Jaap de Ruig
Jan Hein van Rooy
Johannes Karman
Ko Aarts
Lotte v Lieshout
Lydia Lambrechts
Maaïke Alma
Marcel Reijerman
Marijke Mink
Marinus van Dijke
Mark van Overeem
Martijn Sanders
Michiel Jansen
Rinke Nijburg
Rogér Walschots
Roman Peter
Sjoerd Buisman
Thijs Fokkens
Tije Domburg
Udo Mathee
Wokkel
Wout Herfkens

Inhoud

Inleiding 3

Aad Berlijn 4

Alicja Werbachowska 6

André Pielage 8

Coen Vernooij 10

Couzijn van Leeuwen 12

De Vrienden van Job 14

Emile van der Kruk 16

Ewald Spieker 18

Femmy Otten 20

Frederik Roes 22

Frans de Waal 24

Gerard Koopman 26

Gerard Prent 28

Gonnie van Nellesteijn 30

Guido Vlottes 32

Heidi Linck 34

herman de vries 36

Ilse van den Berk 38

Ina Kooper 40

Jaap de Ruig 42

Jan Hein van Rooy 44

Johannes Karman 46

Ko Aarts 48

Lotte van Lieshout 50

Lydia Lambrechts 52

Maaike Alma 54

Marcel Reijerman 56

Marijke Mink 58

Marinus van Dijke 60

Mark van Overeem 62

Martijn Sanders 64

Michiel Jansen 66

Rinke Nijburg 68

Rogér Walschots 70

Roman Peter 72

Sjoerd Buisman 74

Thijs Ebbe Fokkens 76

Tije Domburg 78

Udo Mathee 80

Wokkel 82

Wout Herfkens 84

Exposities in Galerie Wit 86

Exposities buiten Wageningen 88

Colofon 89

‘Het verstaan van kunst begint waar je met de kunstenaar zoekt naar de betekenis ervan want de waarde van het kunstwerk wordt bepaald door de ontmoeting met de kijker’.

(H.P Bremmer)

Wie in een encyclopedie zoekt naar de betekenis van de woorden ‘galerij/galerie’ vindt naast het woord ‘tentoonstellingszaal’ veel andere omschrijvingen, van omgang tot marktplaats en van overdekking tot zijgang in de kathedraal. Maar het meest treffend vond ik het woord ‘demarche’, een bij-betekenis van het oorspronkelijke woord waarin het gaat om begrippen als koers en richting, maar ook om ‘initiatief’.

Vijf jaren geleden namen Riekje Wit en Nico van Breemen een initiatief. Met de tentoonstelling ‘Licht, lucht, aarde en de kringloop der dingen’ openden zij een galerie voor hedendaagse kunst. Daarmee gaven zij een nieuwe richting aan hun dagelijks bestaan, waarin de opvatting van Riekje ‘nieuwsgierigheid,

experimenteerdrijf en overtuigd zijn van je verhaal zijn voorwaarden om verder te gaan’, gestalte kreeg. Ver van de randstad en dus ver van de hectiek van de randstedelijke kunstwereld is een ruimte ontstaan waarin kunstenaars en kunst van de galeriehouders aandacht krijgen die in alle opzichten zéér gewaardeerd wordt. Nico onderbouwde eens zijn engagement met kunst door de uitspraak ‘goede kunstenaars zijn mensen die doen wat ze vinden dat ze moeten doen’. Die uitspraak is volledig te onderschrijven. Niet te ontkennen valt dat voor de galeriehouders van Wit eenzelfde opvatting geldt. Zij presenteren in hun mooie huisgalerie kunst waarvan zij vinden dat het gezien moet worden. In een heldere architectuur biedt Wit ‘overdekking’ aan die kunst die naar hun mening een koers bepaalt waarin de hedendaagse kunst zich beweegt en zo richting geeft aan de kijker die de galerie betreedt. Licht, lucht en aarde zijn in de voorbije vijf jaren onder meer uitgangspunten geweest waarmee de kunst zich toonde, een kringloop werd het niet. Wie een koers bepaalt en richting geeft neemt stappen vooruit. De componist Luciano Berio zei eens: ‘het goede kunstwerk toont altijd één moment van schoonheid in de tijd die wij beleven, als

een keten van creatieve vooruitgang’. Dit citaat kan ook gelezen worden als het credo van de jarige galerie. Met alle financiële maar ook inhoudelijke risico’s die eigen zijn aan een galerie heeft Wit kunstenaars gelegenheid geboden de resultaten van hun creativiteit te tonen aan bezoekers die open willen staan voor een ‘werkelijkheid op een ander niveau’. De jubileumtentoonstelling ‘Vijf jaar wit’ laat dat zien, en in die opgave aan de kijker is Wit in haar bestaan tot nu geslaagd.

Zo zijn Riekje en Nico intermediairs in de kunst die met hun fascinatie hiervoor kunstenaars een ‘omgang’ bieden, een ‘marktplaats’ waarin kijkers tot zieners verleid kunnen worden. En mogelijk tot liefhebbers van ‘kunst die met emotie gemaakt is met de bedoeling emotie te geven’. (H.P. Bremmer). Galerie en kunstenaars zijn hiervoor van essentieel belang en hebben elkaar nodig. En wat te denken van ons, de bezoekers? Voor ons zijn de komende jaren beiden eveneens van belang, wij hebben hen nodig en volgen met hen de ‘demarche’ die galerie Wit aangeeft.

Koos van Duinen

Aad Berlijn

Aad Berlijn (1948) werd opgeleid aan de Academie voor beeldende kunst te Rotterdam en de Ateliers '63 in Haarlem. Uitgaande van duidelijk herkenbare dagelijkse voorwerpen en beelden speelt hij in zijn tekeningen en schilderijen een spel met perspectief en ruimte, met figuratie en abstractie, met metrum en ritme, met beweging en stilstand. Hoewel ze er spontaan en los uitzien, zijn de meeste van zijn werken gebaseerd op vele schetsen en voorstudies. Het resultaat werkt krachtig, fascinerend en vaak vervreemdend, en is steeds duidelijk van de hand van Aad Berlijn.

Over zijn werk schreef Arno Kramer o.m.: " Aad Berlijn lijkt zo direct mogelijk te willen zeggen met de tekening wat hem voor ogen staat. Zonder dat het allemaal maar even zo gebeurt, of makkelijk is. ... Het tot stand brengen van een beeld waarin die illusie ruim baan wordt gegeven is voor hem belangrijk. Zijn werk is altijd duidelijk ... Je kunt zeggen dat hij er niet om heen draait wat hij wil. Het is niet zijn bedoeling om een bepaalde poëtische sfeer te scheppen. Daarvoor is zijn werk te sterk ontwikkeld vanuit een zeker concept."

Berlijn heeft geëxposeerd bij onder meer de SBK en galerie Dick de Bruin (Amsterdam), Seasons Gallery (Den Haag), Galerie Wit en in The Dutch Connection, Marshall Arts, Memphis, USA. Zijn werk is opgenomen in de collecties van het Stedelijk museum te Amsterdam en de Rijksdienst beeldende kunst.

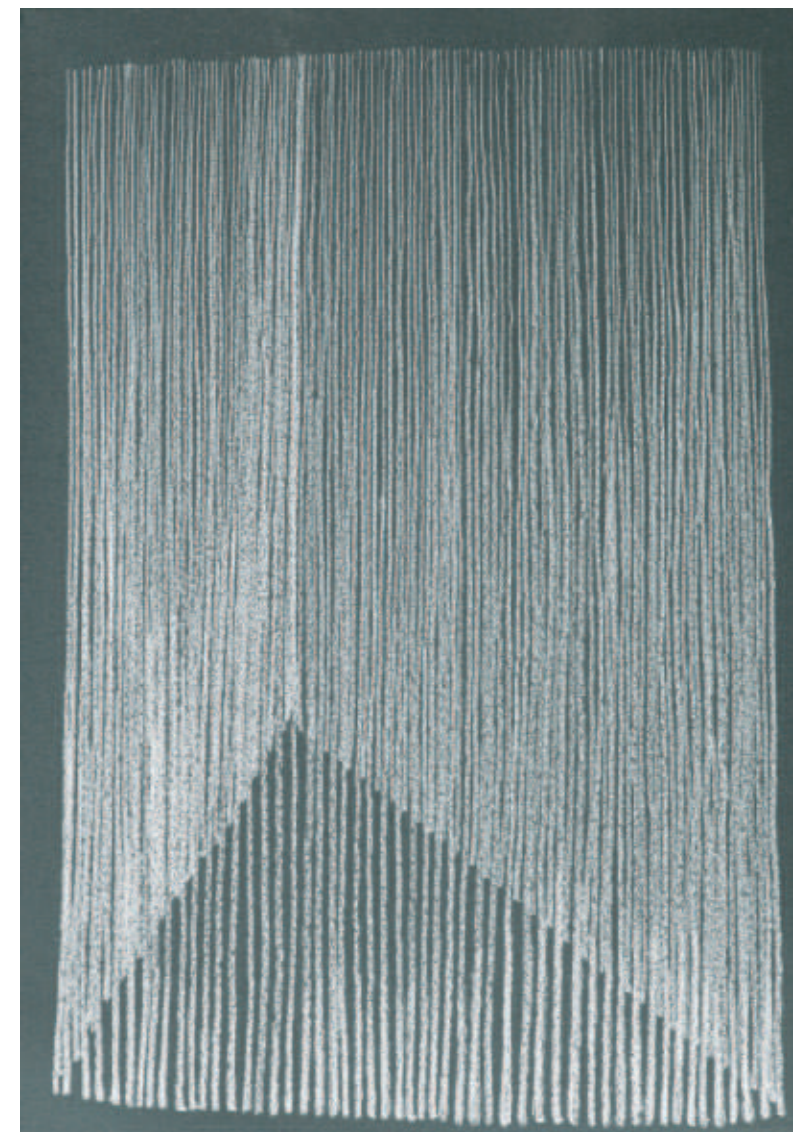
"Val in het wit"
2009
pastel op papier
50 x 65 cm

Alicja Werbachowska

Alicja Werbachowska (1939) werd geboren in Katowice, Polen, studeerde in de zestiger jaren aan de Academie voor Schone Kunsten in Warschau, en was daarna tot 1977 werkzaam als interieurarchitect en grafisch ontwerper in Polen, Denemarken en Nederland. Sinds 1974 woont zij in Nederland en werkt als autonoom beeldend kunstenaar. Haar ingetogen abstracte werk, bestaande uit werk op papier en kunstenaarsboeken, werd geïnspireerd door o.a. Jan Schoonhoven. Veel van haar werk bevindt zich in privé- en publieke collecties in binnen- en buitenland. In Nederland o.a. in de Caldic collectie, bij Museum Meermanno- Westreenianum (Den Haag), de Stadsbibliotheek en het Teylers Museum in Haarlem. In het buitenland bevindt haar werk zich onder meer in de Bibliothèque Nationale (Parijs), het Victoria and Albert Museum (Londen), het Museum für angewandte Kunst en de Universitätsbibliothek (Wenen), de Bayerische Staatsbibliothek (München), het Sackner Archive of Concrete and Visual Poetry (Miami Beach, Florida), en de New York Public Library, de Harvard College Library, de Jack Ginsberg Collection in Johannesburg, de Kunst- u. Museumbibliothek der Stadt Köln, en het Museum of Modern Art, New York.

“Zonder Titel”
2009
witte pastelstift op schuurpapier
28 x 20 cm

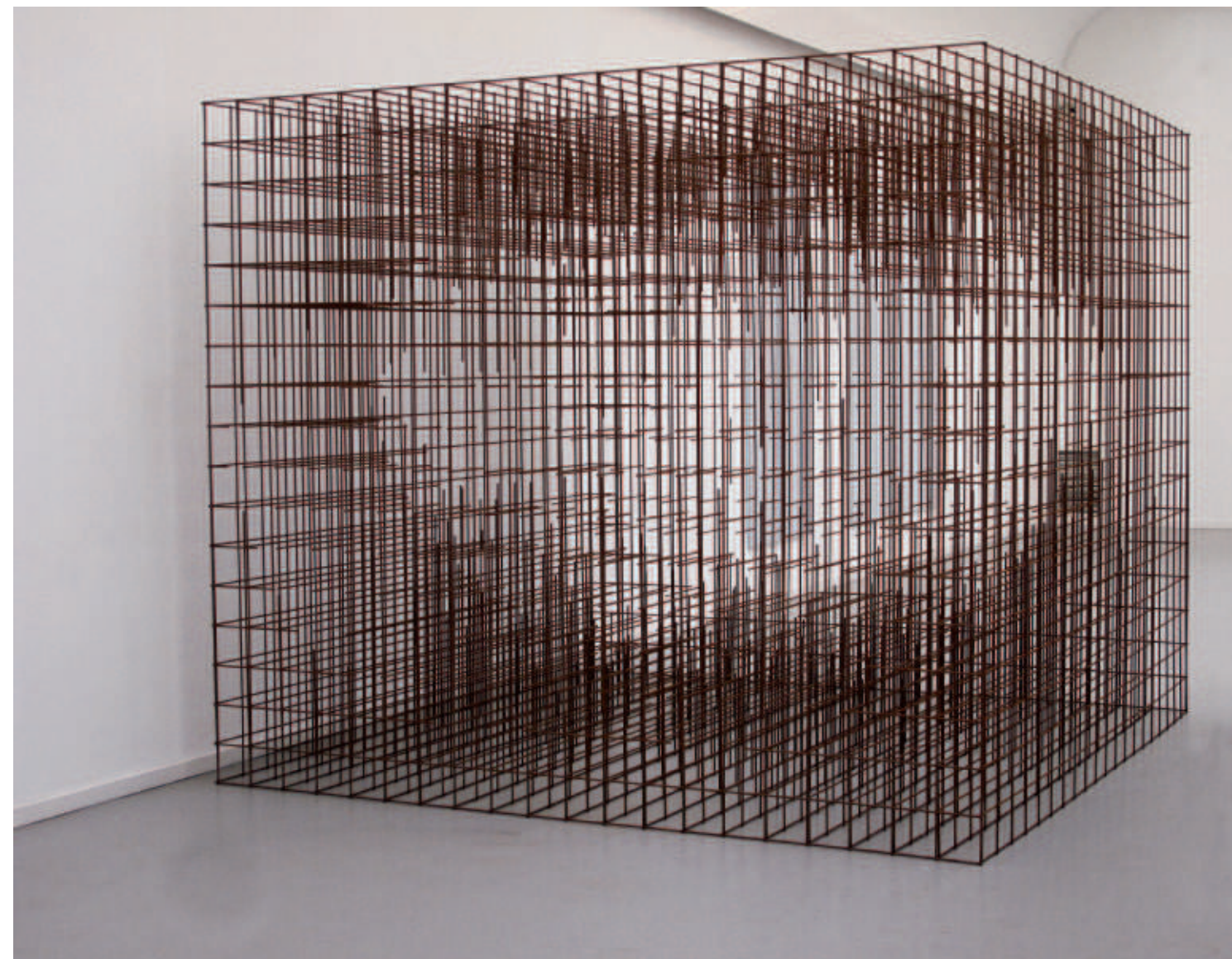

André Pielage

André Pielage (1975) studeerde aan de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten (AHK) en studeerde af in de Autonome Beeldende Kunst aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht. Hij verbleef een jaar in Japan aan het CCA Kitakyushu (2001-2002), werd geselecteerd voor de Rijksakademie van beeldende kunst in Amsterdam (2005-2006), en resideerde in 2007 in het Chinese European Art Center in Xiamen, China.

Pielage streeft ernaar de beschouwer zijn werk intensief te laten beleven. De ruimte is uitgangspunt: met zo min mogelijk materiaal creëert hij een zo groot mogelijk volume, dat vooral bestaat uit leegte, tussenruimte. Zijn installaties zijn sober van vorm en worden gekarakteriseerd door herhaling en een delicate behandeling van het materiaal. Door een consequent doorgevoerde verhouding tussen materie en materieloosheid krijgt het werk zijn betekenis, en versmelten fysieke en mentale ruimte met elkaar.

“Steel (1)”
2009
ijzer
260 x 300 x 300 cm

Coen Vernooij

Coen Vernooij (1952) is beeldhouwer. Hij werd opgeleid aan de Academie voor Beeldende Kunsten, Arnhem, richting architectonische vormgeving. Hij exposeerde onder meer in het Stedelijk Museum, Amsterdam, Kunsthuis 13 te Velp, Galerie Meander (Zutphen), het ABP (Heerlen), Galerie De vierde Dimensie (Plasmolen), bij Art Rotterdam, en nam enkele malen deel aan de Kunstprijs, Moers (Duitsland).

Aanleiding voor zijn beelden zijn, zoals hij dat noemt, de randen van werkelijkheid en illusie. Zo ervaart hij geluidsfragmenten, geurflarden, afgebroken gesprekken, lichte aanrakingen. Die zijn veranderlijk, vluchtig en onaf. Ze vragen om onderzocht en afgemaakt te worden. Dat geeft aanleiding tot kwetsbare, lichte en open beelden. Gaas en ijzerdraad, normaal gebruikt om gebieden af te zetten, dingen vast te binden en indringers buiten te houden, blijken bij uitstek geschikt voor zulke subtiele werken: ijle, stille beelden die de indruk wekken dat zij elk moment kunnen smelten, verwaaien, geuren of breken.

Zonder Titel
2009
gelast van ijzeren vierkante staf
en gepoedercoat
elk 220 x 40 x 40 cm

Couzijn van Leeuwen

Na jarenlang experimenteren met de meest uiteenlopende materialen en technieken ontdekte Couzijn van Leeuwen (1959) bij toeval het karton. Die eerste jaren waren de papiercontainers zijn paradijs en voorraadschuur, maar nu is hij verzekerd van mooie grote schone platen van zijn hoofdsponsor Evinco Kartonnen Pallets te Best.

“Wij gaan in hetzelfde tempo, mijn karton en ik, en daar komen mooie kleintjes van”. Een niet aflatende stroom kartonnen kasten zag het levenslicht, bijna 70 stuks door de jaren heen. Op vier na allen gesloten, hun loze ruimte bewarend. Want het is hem niet begonnen om een bruikbaar meubel, maar om het bewaren van de loze binnenruimte, onbruikbaar behalve voor hen die hun verbeelding aanwenden om binnen te treden.

De laatste jaren experimenteert Van Leeuwen steeds meer met karton als mal voor afgietsels in rubber, gips en keramiek. Sculptuur in een nieuw materiaal en in een nieuw daglicht; een foto, een afdruk van een manier van werken en leven en benaderen, al nietend en plakkend, vouwend en bouwend. Deze “leading artist in cardboard” is nog lang niet op zijn bruid uitgekeken. Zijn werk vond zijn weg naar een aantal belangrijke privé- en publieke collecties, en hij kreeg veel opdrachten voor werk in de openbare ruimte en voor tijdelijke installaties.

“Chinese opera”

2009

wit-bakkende klei & cheladon

glazuur

38 x 16 x 24 cm

De Vrienden van Job

De kunstenaars Rinke Nijburg en Wout Herfkens richtten in 2000, samen met Jan Meijering, "De Vrienden van Job" op. Deze stichting heeft tot doel het organiseren van projecten van hedendaagse professionele beeldende kunst met een religieuze of filosofische inhoud. Zij organiseerden o.m. de tentoonstellingen:

- 2Rooms4Thomas (1999), CBK Nijmegen. Een ruimte voor de gelovige Thomas en een aangrenzende ruimte voor de ongelovige Thomas.
- Schuilkerk voor een dakloze god (2000), Gele Ridder Arnhem. De expositieruimte werd getransformeerd tot een rooms-katholieke kerk.
- 7 Goede Dagen (2001), Museum Valkhof in Nijmegen. Zeven kunstenaars maakten ieder voor één van de 7 dagen van het scheppingsverhaal uit Genesis een nieuw werk. .
- Cold Turkey , van Carnaval tot Pasen (2008), Museum Catharijneconvent in Utrecht. Tien kunstenaars gaven vorm aan zeven ruimtes, corresponderend met periodes uit de rooms-katholieke veertigdagentijd.
- Tableau Mort (2009) in Galerie Wit in Wageningen. De 35 kleine en een drietal grotere gipstegels vormden hun eerste gezamenlijke kunstwerk. De tegels zijn beschilderd en gegraveerd met afbeeldingen van vlinders en andere insecten. Ze verwijzen naar het grote uitsterven van vele soorten waarvoor de huidige mensheid verantwoordelijkheid draagt: van Tableau vivant naar Tableau mort.

"Tableau Mort XL003"
2009
gemengde techniek op gips
50,5 x 31,5 x 4 cm

Emile van der Kruk

Emile van der Kruk (1956) "gebruikt de kettingzaag als kwast": hij integreert de schilderkunst in zijn houten sculpturen. Hij schuurt en polijst het hout niet, maar gebruikt de schilderachtige kwaliteiten ervan en behoudt zo ook sporen van het maakproces. Krijttekeningen, gutssporen en inkepingen van de kettingzaag blijven zichtbaar, en beperkingen van kern, noest en groeirichting buit hij uit. Verder past hij schilderachtige technieken toe: tekening, kleur, schaduw en perspectivische verkorting. Aanvankelijk laat hij die los op stillevens die als een schilderij aan de wand moeten hangen, en op hazenbeelden naar Hollandse stillevens uit de Gouden Eeuw. Daarna volgen meer letterlijke citaten van werken van Rembrandt, Soutine, Beckmann en Kirchner. Met de bereikte dramatische effecten verdiept hij vervolgens een thema als de piëta. In 'innerlijke portretten' tracht hij de grens tussen zichzelf en de getormenteerde medemens te doorbreken: de kijker wordt geconfronteerd met een uitvergroting van de emoties van geportretteerde psychiatrische patiënten. Hij doordrenkt het hout met de "psychische gesteldheid" van de geportretteerden: vandaar 'emotioneel realisme' ". (tekst naar Sya van 't Vlie, kunsthistoricus). De laatste jaren gebruikt hij in toenemende mate brons, met behoud van de emotionele lading die zijn houten beelden hebben.

Van der Kruk studeerde aan de Kunstacademie Rotterdam en de Academie voor Beeldende Vorming te Amersfoort. Hij ontving opdrachten voor beelden in de openbare ruimte van de gemeenten Koggeland en Amersfoort, en exposeerde onder meer bij galerie Na Da To (Antwerpen), galerie Johanna 't Hoft (Maastricht), Seasons Gallery (Den Haag), Galerie 301 (Utrecht), het International Art Centre (Baarlo, Galerie Wit (Wageningen) de de Librije (Zwolle) en het Singermuseum (Laren). Een overzicht van zijn werk verscheen in "Emile van der Kruk", in een als door een kettingzaag tot perspectivisch vertekend blok gesneden boek (IAC, Baarlo, 2002).

"Vos kust vis"
2009
brons
46 x 34 x 55 cm (excl stoel)
oplage 8

Ewald Spieker

Ewald Spieker (1950) volgde een opleiding aan de Rietveld Academie te Amsterdam.

Josua Reichert, gastdocent in 1970, was daar zijn grote inspirator.

Zijn atelier aan de Groenburgwal fungeert tegelijkertijd als bibliotheek, handzetterij, drukkerij, stanseri en typogallery.

Daar heersen de pers, de letter, het papier en de eenvoud. Het alfabet is zijn universum en daar geldt niet de letter van de wet, maar de wet van de letter. In de loop van de tijd verliet Spieker steeds vaker het platte vlak voor het stansen van letterobjecten.

Hij publiceerde in 2003 samen met Kees van Kooten het boek Letterlust, dat ook onderwerp was van een aan Spieker gewijde expositie in museum Meermanno in Den Haag in 2005.

In datzelfde jaar exposeerde hij samen met Tije Domburg in Galerie Wit onder de titel "Cijfers en Letters" .

"Wit"
2009
mdf, acrylverf
40 x 40 cm

Femmy Otten

Femmy Otten (1981) volgde de vooropleiding van de Gerrit Rietveld Academie (1998) en studeerde in 2004 af aan de Koninklijke Academie in Den Haag. In 2009 startte ze de 2de fase opleiding van het Hoger Instituut voor Schone Kunsten-HISK, in Gent, België.

Ze exposeerde onder meer in Quartair, Den Haag , Watou en het HISK Ghent (2009), in het Van Abbe museum, Eindhoven (2008), in BILLYTOWN, Rijswijk, het Filmhuis en Galerie King Kong, Den Haag (2007), in de Regentenkamer en Galerie de Fietsenstalling (Den Haag) en in Galerie Wit (2005) ,

Femmy noemt zich "beelddenker". Ze mijmert in ijle reliefs en scherpe tekeningen over schoonheid, gedreven door het onvervulbare verlangen die te grijpen en te begrijpen. Al doende echter scheidt ze "denk"beelden, die hoewel vertrouwd en esthetisch, door subtiele toevoegingen een nieuwe betekenis kunnen krijgen.

"I chase the maddest dream
Searching for concentration
yellow honey and a winter afternoon
My work talks about humanity
it is longing for beauty
mild irony and tragedy
I believe in future
in the artist as an irrational thinker
in the artist as a poet
as a dancer and a drama queen"

"Zonder Titel"
2008
Gips, tempera, potlood en acryl
op de muur
40 x 50 cm

Frederik Roes

Frederik Roes (1946) ontving zijn opleiding tot beeldend kunstenaar bij de AKI in Enschede (1984-89). Hij werkt voornamelijk met diverse zwarte tekenmaterialen op papier. Roes heeft geëxposeerd bij Jansen & Kooy (Amsterdam, Warnsveld), bij AdK Actuele Kunst (Amsterdam) en bij Galerie Wit. Zijn werk bevindt zich in diverse particuliere en publieke collecties, o.m de ABN AMRO Kunststichting, Deloitte & Touche, Arrondissement Rechtbank Amsterdam, Teylers Museum (Haarlem), de Provincie Gelderland, de Gemeente Eibergen, het Rosa Spier Huis, en het Henriëtte Polak Museum (Zutphen).

Zijn vrouw Ellen zei ooit over hem: “Hij is behept met een nietsontziende blik, een extreme gevoeligheid voor alles wat geen kracht vertegenwoordigt, voor mensen, dieren en dingen die machteloos zijn overgeleverd aan hun lot’.

Zelf zegt hij over zijn werk: “ Als tekenaar beslis ik over leven of dood van de beelden die mijn handen naar mijn hoofd sturen en vice versa; het is kapotscheuren of koesteren. Zwarte inkt, krijt, houtskool, zilverstift, kachelpoets of zwarte verf voldoen ruimschoots als uitdrukingsmateriaal. De menselijke gestalte, handen, hoofden, armen, benen, vingers en voeten en ook wel landschappelijke elementen; ik gebruik ze zoals een componist het notenschrift hanteert, los van begrippen als figuratief of abstract....

Het inzicht dat de beeldende kunst zich moet bezighouden met het voelbaar maken van het onzegbare sluit prachtig aan bij mijn spontane, verkennende en essayistische manier van werken.”

“Zonder Titel (“Wie is wit?”)

2009

Beenderzwart en houtskool op

papier

70,5 x 41cm

Frans de Waal

Frans de Waal (1948) is opgeleid als zoloog and etholoog en promoveerde in 1977 in Utrecht op onderzoek naar het gedrag van makaken. Na zijn promotie bestudeerde hij s'werelds grootste chimpansee kolonie in gevangenschap, in Burger's Zoo te Arnhem.

In de tachtiger jaren vertrok hij naar de VS , waar hij apen en mensapen onderzocht in het Wisconsin Regional Primate Research Center, in het Yerkes National Primate Research Center, in de San Diego Zoo. Hij is verbonden aan de afdeling Psychologie van de Emory University en aan het Yerkes Center, beide gevestigd in Atalanta, Georgia.

Zijn recente onderzoek betreft de evolutionaire oorsprong van de menselijke moraal, en de implicaties van onze kennis over Bonobo's (dwergchimpansees) over de sociale evolutie van de mens.

Frans de Waal schreef talloze boeken over mensapen en was de afgelopen jaren veelvuldig in het nieuws in Nederland. Time magazine rangschikt hem onder de 100 meest invloedrijke mensen ter wereld.

Galerie Wit exposeerde enkele malen zijn portretten van chimpansees en bonobo's, die een menselijke beschouwer, net als een soortgenoot van de gepotretteerden, zal herkennen als unieke individuen met een volstrekt eigen karakter.

"Witte baby"
Beermakaak, Wisconsin Primate Center
1991
Zw-w foto op aluminium dibond
oplage 10
Uitgave Galerie Wit (2008)

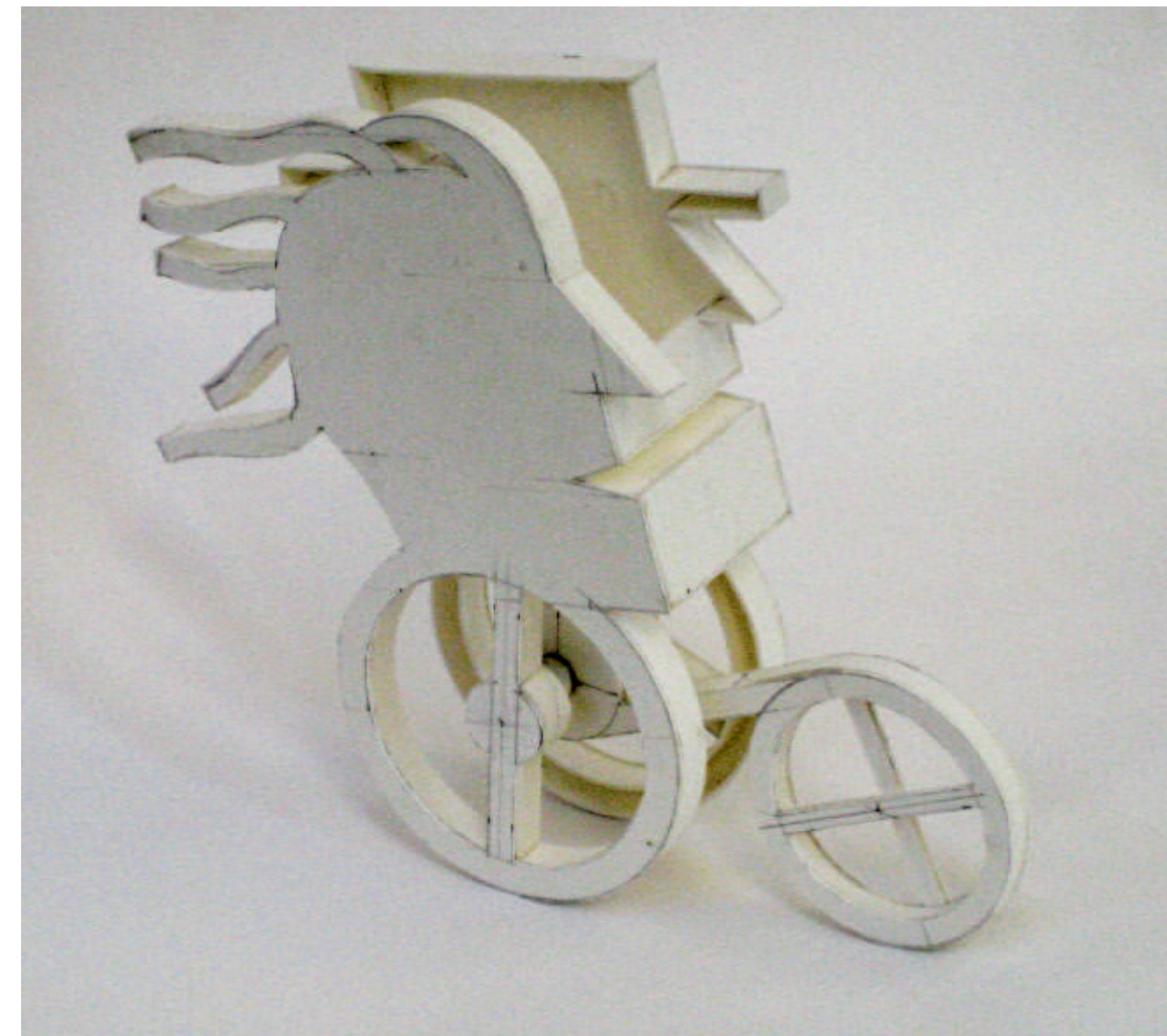

Gerard Koopman

Gerard Koopman (1938), architect en beeldend kunstenaar, gaf jaren les op de AKI in Enschede. Hij is vooral bekend van vele werken in de openbare ruimte, die hij samen met collega Frank Bolink sinds 1985 heeft gerealiseerd. Bekende voorbeelden zijn het monument voor de Noordoostpolder (het "Ketelhuisje", 1993) en het Glazen Bos in Haaksbergen (1987/2003).

Galerie Wit exposeerde enkele malen zijn karakteristieke, kleine sculpturen van hout, papier, en karton die hun formaat logenstraffen door de monumentaliteit die zij uitstralen. Kenmerkend is hun architectonisch vormgegeven speelse humor. Het plezier van de maker spat er van af.

"Wit op weg"
2009
wit karton, potlood, lijm
11 x 3 x 12.5 cm

Gerard Prent

Gerard Prent ontving zijn kunstopleiding aan de Rietveld Academie (1973-1978) en de Rijksacademie (1978-1980). Zijn eerste werken bestonden uit grote, levendig gekleurde vlakken, vaak gevat in afwijkende omlijstingen. Vanaf het begin blijkt een voorliefde voor grote, vierkante formaten, het blijft een constante in zijn werk.

Na een poging zich van zijn kunst af te keren en zich in het buitenland te vestigen hervond hij het plezier in het schilderen door de eenvoud van zijn onderwerpskeuze en zich te concentreren op de transparantie van zijn kleurgebruik. De mus diende zich aan als ontroerend alledaags onderwerp in het midden van het doek, waarbij het schilderexperiment op de achtergrond plaatsvindt. Zo is een grote serie met "mussen" ontstaan die alom bewondering oogste. Zijn meeste recente werken hebben de tuin of de berm tot onderwerp. Deze natuurimpressies in pasteus opgebrachte olieverf op een bijna blokvormige doeken zijn bijna abstract, maar tegelijkertijd 'ultra impressionistisch': door de oogharen doemt een weelderige bloemrijke vegetatie op, waarvan men de geuren haast kan opsnuiven.

Voor 'Vijf jaar Wit' schilderde hij een achttal kleine tuinen, met veel wit. Werk van Gerard Prent bevindt zich vele particuliere en bedrijfscollectie, waaronder de Bouwfonds Kunstcollectie en de Akzo Nobel Art Foundation.

"Zonder titel (tuin)"

2009

olie op doek

30 x 30 cm

Gonnie van Nellesteijn

Gonnie van Nellesteijn (1950) woont en werkt in Veenendaal en was van 1979 tot 1989 verbonden aan de K.W.A. te Arnhem. Aanvankelijk was de tuin haar inspiratiebron voor grote expressieve, merendeels figuratieve werken. Vanaf 2002 werkt ze uitsluitend abstract. Met een minimum aan middelen, n.l. kleur, lijn en ritme, bouwt ze evenwichtige maar spannende werken op. In 2008 komt, na vele lange wandeltochten in de Zwitserse Alpen, een hernieuwde belangstelling voor vegetatie en atmosfeer tot uiting in haar werk. Dit wordt vertaald in ritme met een steeds expressievere schildertoets en kleurgebruik.

"In m'n jonge kinderjaren was het niet de blank-houten tol die me boeide, maar de kleuren, die ik er met krijt op aanbracht. Vooral als een mep met het zweepje de tol in een onvoorspelbare draaikolk van kleuren veranderde".

Gonnie van Nellesteijn exposeerde o.m. bij Galerie Famke van der Kooi (Zoelen), Galerie Learken (Nykobing, Denemarken), Galerie Novanta Nove (Amsterdam) en Galerie Wit (Wageningen). Haar werk bevindt zich in collecties van bedrijven en gemeenten en van diverse particulieren in binnen- en buitenland.

"Zomersneeuw"

2009

acryl op linnen, gelijmd op papier

20 x 20 cm

(incl lijst 40 x 40 cm)

Guido Vlottes

Guido Vlottes (1964) woont en werkt in Amsterdam, waar hij studeerde aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten.

Over zijn werk: "Met enkele penseelstreken wordt een motief neergezet, de schilder speelt een spel waarbij achtergrond en onderwerp met elkaar versmelten of zich juist extra scherp tegen elkaar aftekenen, en de totale sfeer van de compositie is op zijn minst suggestief te noemen ... Het lijken voorstellingen ontleend aan vrij alledaagse plaatjes, maar dan zo bewerkt en geïnterpreteerd dat er een nieuw verhaal mee wordt gecomponeerd. Een verhaal dat suggereert een mythologische of literaire oorsprong te hebben, maar dat nergens concreet wordt. De figuren in de taferelen maken een ontheemde indruk, verzopen als ze zijn in het landschap waarbinnen ze acteren ... Dante's hel, maar dan veel suggestiever neergezet. Meer voelbaar dan concreet aangegeven ... Vlottes begeeft zich soms op het terrein dat Marlene Dumas al zo uitputtend heeft verkend: de emotie oproepen met de persoonlijke penseelstreek, de sfeer oproepen met de rake vegen zwart, bruin of rood. Ondanks de sombere en melancholische toonzetting, zitten er ook knipogen in het werk ... Zo speelt Vlottes met beelden en interpretaties. Hij ontlokt aan 'gevonden' beelden een nieuwe identiteit." (Robbert Roos) Vlottes exposeerde onder andere in Galerie de Praktijk en in het Stedelijk Museum (Amsterdam), de Kunsthal (Rotterdam), in diverse musea en kunstcentra in China, Duitsland en Frankrijk, en op verschillende (internationale) kunstbeurzen.

Zijn werk bevindt zich onder meer bij de Nederlandsche Bank, de ABN AMRO kunststichting en de Akzo Nobel Art Foundation en de Collectie Crowel (Amsterdam), de AEGON kunstcollectie (Den Haag), het ABP (Schiphol), de Caldic Collectie (Rotterdam), de Chadha Art Collection (Wassenaar), de Collectie Gudmundsson (Xiamen), Collection Qi Zhi Long (Beijing), LUMC (Leiden), De Pont (Tilburg), bij het SNS reaal fonds en de Rabo kunstcollectie (Utrecht), en diverse particuliere collecties in binnen- en buitenland.

"into the white"

2009

45 x 50 cm

olie op linnen

Heidi Linck

Heidi Linck (1978) studeerde af in de voedingswetenschappen aan de Wageningen Universiteit (2002) en aan de Arnhemse kunstacademie (2006).

Voor Heidi Linck verwijst architectuur niet alleen naar de zichtbare fysieke omgeving, maar vooral naar structuren bedoeld voor het realiseren van sociaal-politieke doelstellingen, waaronder orde en veiligheid. Ondanks planning en controle veranderen zulke structuren steeds weer op onvoorziene wijze. In haar werk is dat ook gebeurd: ruimtes zijn aan de wandel gegaan en hebben zich met elkaar vermengd als waren het levende organismen. De nieuw ontstane ruimtes zijn op te vatten als metafoor voor een menselijke omgeving, nu of in de toekomst.

Haar installaties zijn ruimtelijke ingrepen. Gebruikmakend van verschillende materialen en van schaduwen creëert ze nieuwe, denkbare en vaak bewegelijke ruimtes. Ze werkt zowel binnen als buiten het gebruikelijke gebied van de hedendaagse kunst. Ze tekent met zwarte inkt donkere ruimten waar net het licht is uitgedraaid; langzaam wennen je ogen aan het donker en herken je steeds meer details.

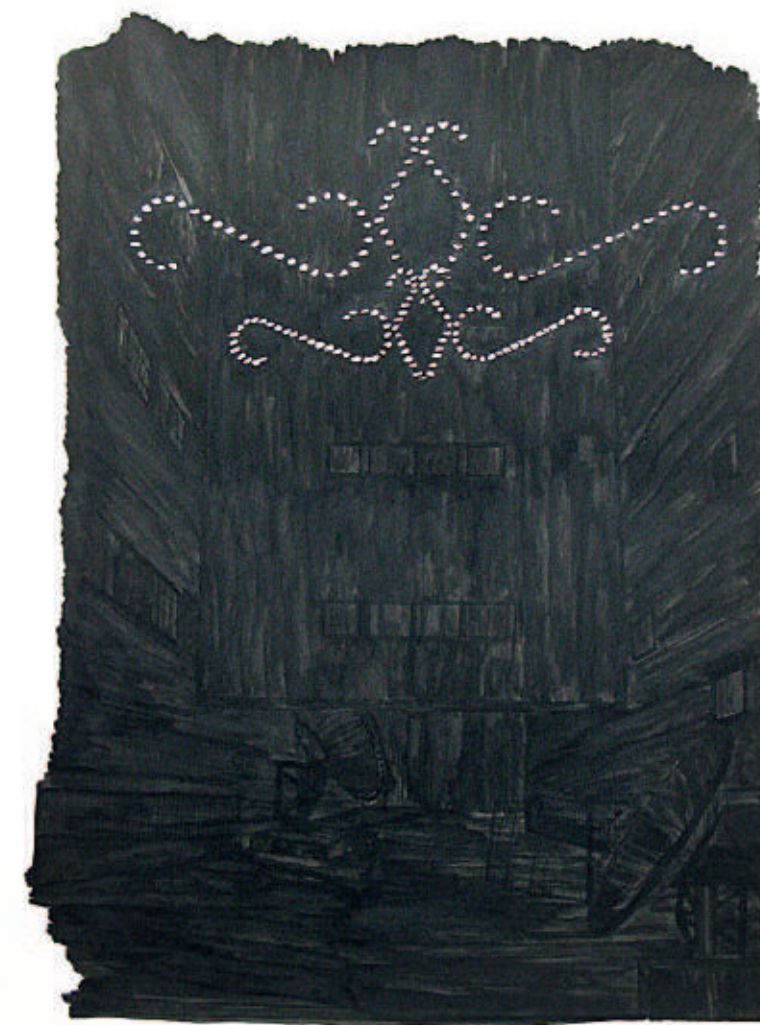
Linck nam deel aan "Drawing A Conclusion 8" in Peloton, Sydney, Australia (mei-juni 2008) en was betrokken bij groepsexposities, onder meer aan de Zentralwerkstatt van de BVG en in GLUE - Bluetenweiss in Berlijn (2007), in het Gorkums Museum (2007), in de Hermitage Helmond (2007), bij Moira in Utrecht (2006), and in het CODA Museum, Apeldoorn (2004). Ze exposeerde met galerie Wit in Loods 6 in Amsterdam (2008 en 2009), op de Tease Art Fair in Keulen (2008) en in Wageningen (2009). In 2009 exposeerde ze verder als genomineerde voor de Prix de Rome in de Westergasfabriek, (Amsterdam), in Strijp (Eindhoven) en in het Museum voor Moderne Kunst te Arnhem.

"A movie I've never seen"

2009

O.I. inkt op papier

52 x 40 cm

herman de vries

herman de vries (1931) studeerde aan de rijkstuinbouwschool te Hoorn. Vanaf 1969, nadat hij een baan bij het landbouwkundig onderzoek heeft opgezegd, wijdt hij zich geheel aan het kunstenaarsschap. Hij woont sinds 1970 in Eschenau in zuid Duitsland. de vries streeft naar het uitbannen van het persoonlijke door een deel van de objectieve werkelijkheid te isoleren en te presenteren. Geïnspireerd door zijn landbouwkundig onderzoek, begon hij met het vervaardigen van zgn. "random objectivations", waarbij kleurvlakken, blokjes e.d. via het toeval hun plek kregen. Later schakelde hij de natuur zelf in voor dit objectiveringsproces: herfstbladeren op papier geplakt zoals zij neerwarrelden, verticale doorsneden door een stuk vegetatie, samengedrukt en gemonteerd op een witte houten achterwand, willekeurig bemonsterde maar regelmatig gerangschikte bladeren, vruchten, konijnenkeutels opgeplakt op papier, of op papier uitgewreven grondmonsters etc. Deze werken, maar ook foto's en op papier uitgeschreven namen van aanwezige of juist uitgestorven planten karakteriseren steeds een plek, land, gebied, blikveld of tijdspanne. De verstoorde relatie tussen westerse mens en natuur staat daarin centraal, maar hij dringt hij de toeschouwer geen persoonlijke opvattingen op. Zijn werk bevindt zich o.a. in het Stedelijk Museum Amsterdam, het Gemeentemuseum Den Haag, het Rijksmuseum Kröller Möller, het Letterkundig museum Den Haag, Van Abbe museum Eindhoven, en in vele buitenlandse openbare collecties, waaronder de Staatsgalerie in Stuttgart, de Bibliothèque Nationale Paris, het Museum of Modern Art NY, het Victoria & Albert Museum London, National Galerie Berlin, en het Museo ideale Leonardo da Vinci in Vinci.

Eslevier's weekblad rangschikt herman de vries op basis van exposities, publikaties en museale aankopen elk jaar sinds 2006 bij de top 100 levende Nederlandse kunstenaars. 2009 zag een groot aantal soloexposities van de vries: bij Art Affairs (Art Amsterdam), galerie Wit, het Rijksmuseum Kröller Möller, Schloss Moyland (Dld) , en Musée Gassendi, Digne-les-Bains (Fr).

"leer | leeg"

1977/2007

(wit handgeschept papier
vervaardigd omstreeks 1920/30
afkomstig uit een papierdepot in Bern CH)

66 x 53 cm

oplage 29

in verso gesigneerd en genummerd 27/29

Ilse van den Berk

Ilse van den Berk (1973) studeerde af in de Technische Materiaalwetenschappen aan de TU Delft (2000), en in de Beeldende Kunst (2-dimensionaal) aan de KABK in Den Haag (2006). In 2008 bracht ze een werkperiode door aan de Saksala ArtRadius, Haukivuori te Finland. Definieren! Daarover gaan de schilderijen van Ilse van den Berk. Niet zozeer in de verschijningsvorm, maar vooral in de manier waarop de vormen gedefinieerd worden en de aandacht waarmee elke contour verzorgd wordt. Van den Berk zoekt naar een nieuwe relatie tussen mens, de door hem beïnvloede omgeving en de natuur, waarin emotionaliteit en rationaliteit harmonisch samengaan. Daartoe zwerft ze regelmatig rond op verlaten fabrieksterreinen en in de ongerepte natuur. Daar maakt ze reeksen foto's die tot uitgangspunt voor haar schilderijen dienen. Dit resulteert in werk gekarakteriseerd door subtiele contouren die plotseling kunnen uitpakken in grote kleurvlakken. Elk werk heeft hierdoor zijn eigen karakter, het blijft vragen oproepen, je blijft ernaar kijken. De poëtisch en kwetsbaar aandoende schilderijen lijken intuïtief tot stand gekomen, maar zijn resultaat van een intensieve zoektocht met formele middelen als lijn, kleur en vlakverdeling.

"Zonder titel"
2009
olie op doek
15 x 18 cm

Ina Kooper

Bijgaand werk van Ina Kooper (1943) maakt deel uit van de reeks beesten-schilderijen die zij sinds 2003 maakt. Ze weerspiegelen haar innerlijke zoektocht naar de complexiteit van het bestaan. Zowel onderwerp als schilderwijze zijn ambigue, met zorgvuldig laag over laag opgebouwde verftoetsen, variërend van fijnzinnig en subtiel tot krachtig en expressief. Het uiteindelijke schilderij zet de toeschouwer op het verkeerde been: een beest blijkt bij nadere beschouwing niet alleen angstaanjagend, maar ook bang en kwetsbaar. De mens, eerst trots, blijkt weerbaar of breekbaar. Eén beest laat een rij vervaarlijke tanden zien maar heeft dunne, wankelende poten. Een volgende snuffelt nieuwsgierig aan het mensfiguur of klimt bij hem op schoot. Mens en dier naderen elkaar heel dicht, op ooghoogte. Ze zoeken, huiverig, contact. Het beest staat voor het innerlijk, voor de eigen angsten. Kwetsbaar durven zijn en je ware gezicht tonen, daar gaat het om in Kooper's schilderijen. Ina Kooper studeerde aan de kunstacademie in Tilburg, studeerde psychologie in Amsterdam en volgde een postdocstudie aan de Willem de Kooning Academie in Rotterdam. De studie psychologie, die ze afbrak om kunstenaar te worden, verklaart wellicht Kooper's zoektocht naar het innerlijk, naar het mens-zijn en je plaats op deze wereld. Voor de expositie 5 jaar Wit ging zij uit van de eerste kennismaking van de galeriehouders met haar werk, een klein schilderijtje dat zij destijds in de Wageningse artotheek kochten. Ook dat schilderijtje heeft als thema de vraag hoe men in het leven staat. Ina Kooper exposeerde regelmatig met E.M Galerie in Drachten en op Art Amsterdam, en was in 2006 eerder te zien in galerie Wit.

“Zonder Titel”
2009
olieverf en houtskool op linnen
160 x 40 cm

Jaap de Ruig

Jaap de Ruig (1957) maakt foto's, shorts en video-installaties. De Ruig had solo-tentoonstellingen onder meer in RAM (Rotterdam), Sofia City Art Gallery (Bulgarije), het Museum of Contemporary Art (Skopje, Macedonië), Linnagalerii (Tallinn, Estland), Galerie Philip Elchers (Groningen), Otto Nagel Galerie (Berlijn) en veelvuldig bij Galerie Maria Chailloux (Amsterdam).

Het werk dat hij beschikbaar stelde voor "Vijf jaar Wit", 'een kadaver aaien', is een work in progress. Het bestaat uit honderdzestig zinnen die observaties en handelingen met dieren op een boerenbedrijf beschrijven. Deze vorm van noteren grenst aan poëzie. Ontroering en rauwe werkelijkheid wisselen elkaar af. Elke zin roept een beeld in de toeschouwer op. Dat beeld zal gekleurd of zelfs vervormd zijn door de ervaringen van de betreffende persoon. Wie nooit 'zwilwratten' heeft gezien, kan er geen correct beeld bij oproepen. Dit werk gaat indirect dus ook over de beleving van taal.

De eerste versie van 'een kadaver aaien' werd in 1998 tentoongesteld. Elke zin was vet op een A4-tje geprint. De vellen waren naast elkaar, in een rij van bijna vijfendertig meter, op de wanden geplakt van een kunstruimte. Tussen 1998 en 2007 volgden tentoonstellingsversies in het Engels, Spaans, Duits, Lets, Macedonisch en het Bulgaars.

Al lang wilde De Ruig de honderdzestig zinnen presenteren als videoprojectie, waardoor het werk onstoffelijker wordt en de nadruk nog meer komt te liggen op de verbeelding van de kijker. Galerie Wit heeft de primeur van deze installatie. Witte zinnen verschijnen en verdwijnen op een witte wand. De opgeroepen beelden blijven alleen in de herinnering achter.

'een kadaver aaien'
work in progress 2009
loop: 21'.20"
DVD, oplage 5

een pasgeboren lam
in je armen dragen

een kadaver aaien

hondenvoer proeven

de spenen van
een koe wassen

Jan Hein van Rooy

Jan Hein van Rooy (1940) studeerde aan de avondacademie van de KABK te Arnhem en de Svenska Grafiska Sellskapet in Stockholm. Sinds 1992 verzamelt hij in de binnenlanden van Spanje pigmentrijke aarden voor het bereiden van caseïneverf die alle kleur geeft aan de landschappen die hij daar maakt. Meestal werkt hij op papier dat op linnen gelijkmd wordt, gemaroufleerd. Tekeningen gemaakt in de natuur dienen soms als basis voor een latere steendruk of groter werkstuk. Ook tekent hij in het veld met droge naald op aluminiumplaten die later worden gedrukt in kleine oplage (hooguit 3), of als monoprint gebruikt met andere techniek(en). Zijn onherbergzame landschappen lijken vaak abstract, maar blijven, via de weergave van onderliggende geologische structuren, voor de goede verstaander zeer realistisch. Van Rooy's landschappen nemen bezit van je: 'paisaje irresistible', onweerstaanbaar landschap. Jan Hein van Rooy heeft geëxposeerd in vele galerieën en musea in binnen en buitenland (Spanje, Zweden, België, Frankrijk, Polen, Tsjechië en de VS). Zijn werk bevindt zich in collecties van Gemeentemusea (Den Haag, Nijmegen, Arnhem, Apeldoorn en Eindhoven), provincies (Värmland, Hainaut, Granada, Noord Brabant en Gelderland), van de Rijksdienst Beeldende Kunst, Amsterdam, SBK Gelderland te Arnhem, de Krabbedans in Eindhoven, de Dienst Esthetische Vormgeving PTT, den Haag, het Canisiusziekenhuis van de Universiteit Nijmegen, en in vele particuliere collecties.

"Barranca Blanca Historica-1
2008/09
caseïne verf/krijt/potlood op
papier gemaroufleerd op doek
34x42 cm

Johannes Karman

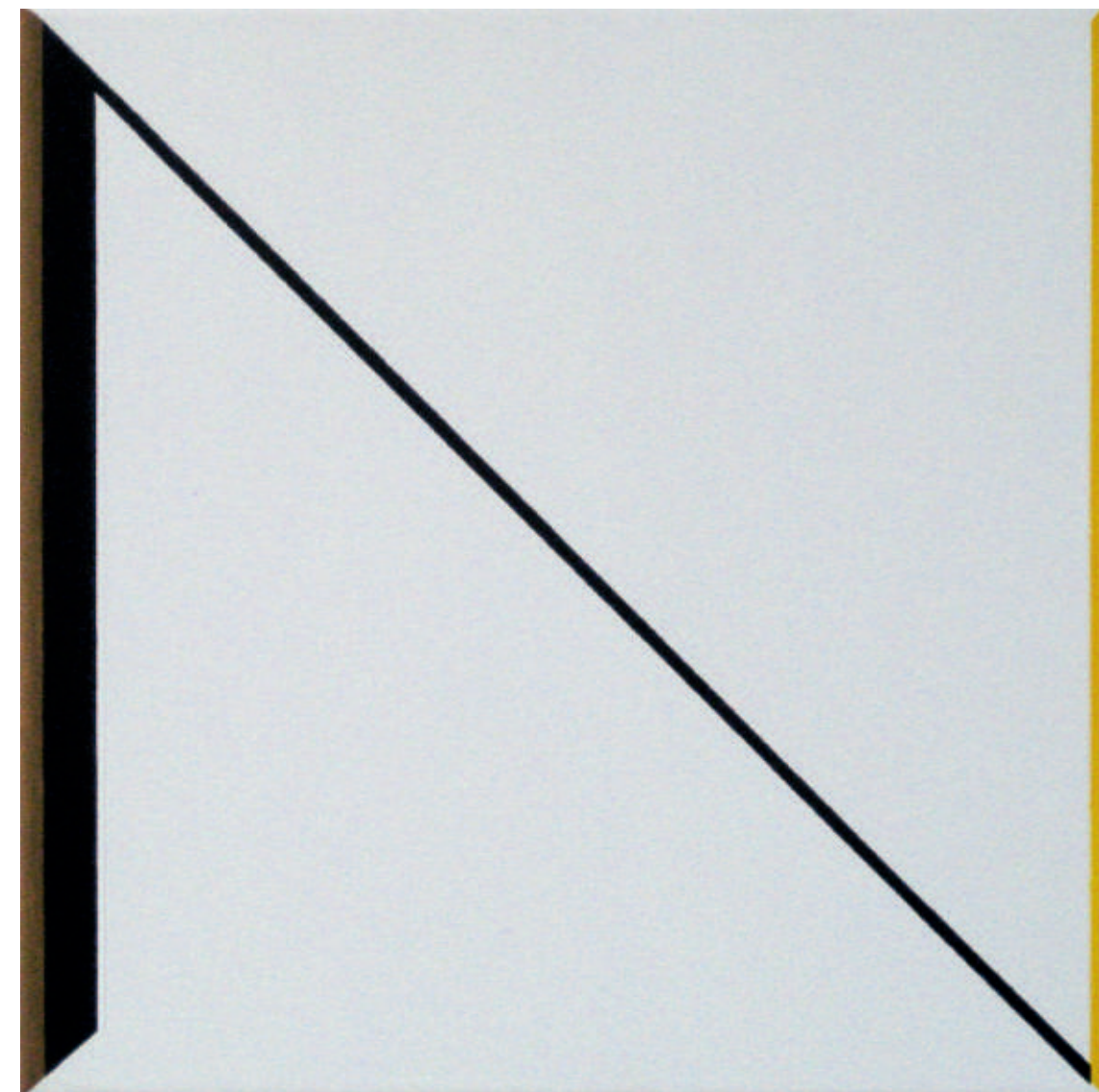
Johannes Karman (1936) is gefascineerd door de invloed van het licht en zoekt manieren om die invloed op 'de werkelijkheid' zichtbaar te maken, en zo gevoelens en emoties uit te drukken.

Schilders hebben vanouds het licht gebruikt zoals een verteller woorden gebruikt. Maar de gebruikelijke statische figuratieve voorstellingen van de 'werkelijkheid' zien we meestal als onveranderlijk in de tijd. Karman besteedt juist aandacht aan de wijze waarop een voorstelling verandert met de veranderingen die het opvallende licht ondergaat in de loop van de dag, met variatie van de invalshoek of van de atmosfeer

Zijn abstracte werk gaat vaak over het effect van belichting via de werking van licht en schaduw. Ook onderzoekt hij het effect van de invalshoek door gebogen of abrupt van richting veranderende vlakken monochroom te beschilderen.

Steeds blijkt de gevoeligheid van de waarneming, van het "zien", zich bij bekijken van dit werk verder te kunnen ontwikkelen. De kijker krijgt het gevoel dat hij een nieuw soort taal leert.

"Passerelle"
2009
olieverf
40 x 40 x 4cm

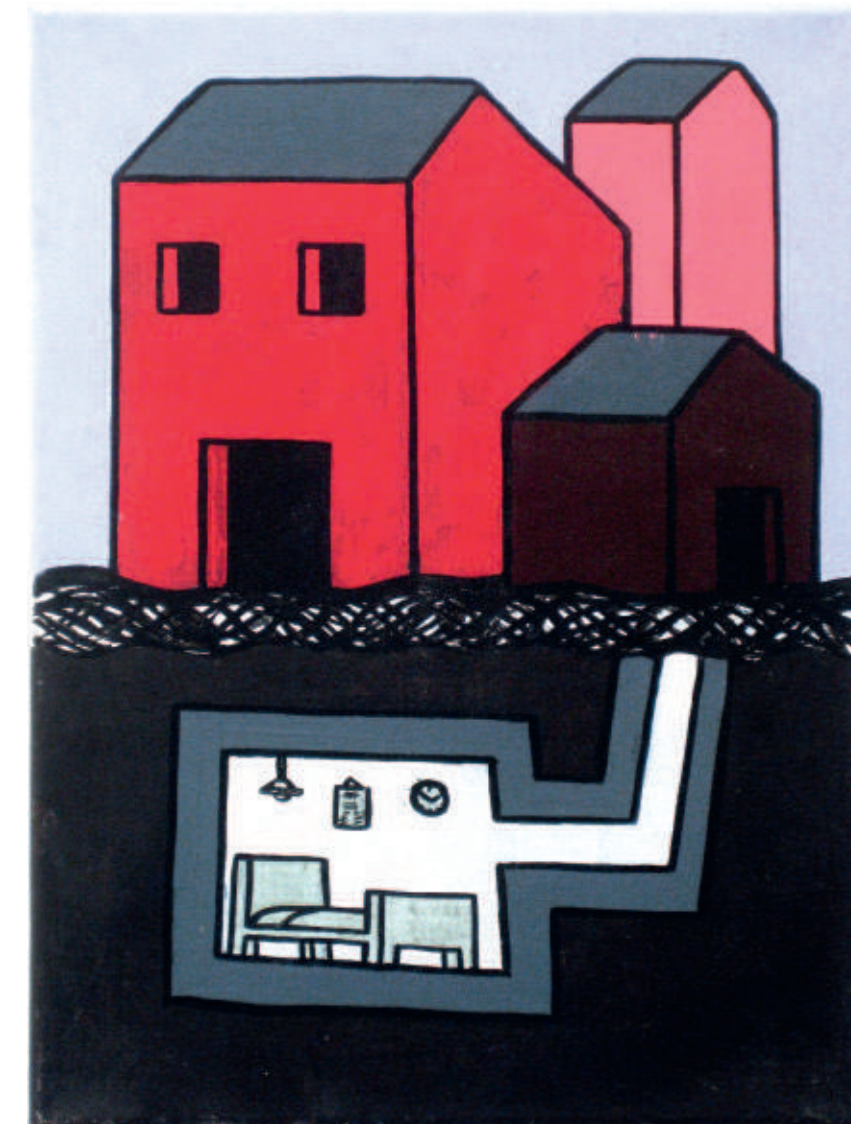
Ko Aarts

Ko Aarts (1961) werd opgeleid aan de ABK te Arnhem en de Rijksakademie te Amsterdam. In 1992 werd hij genomineerd voor de Koninklijke Subsidie en ontving hij de Buning Brongers Prijs. Hij is vertegenwoordigd in o.a. de collecties van de Ahold Kunst Stichting, AMC, KPMG, Ziekenhuis Rijnstate/ Alysis Zorggroep, en TNT Post.

Galerie Maria Chailloux wijdde in 2001 aan Ko Aarts een solo expositie getiteld "Private Universe". Dat privé universum is sindsdien verder uitgedijd. De destijds afgebeelde gebouwen, gevels en offshore hotels waren puur menselijke constructies, maar de natuur drong er soms al in de vorm van planten, slangen en zeemonsters. In de verregende regenwouden uit de nieuwe serie schilderijen "Exploração" lijkt menselijke invloed afwezig, maar de titel suggereert anders. Exploração betekent niet alleen exploratie maar ook exploitatie. De serie komt voort uit beelden uit Brazilië, waar Aarts sinds 2000 een deel van het jaar werkt en woont. Hoewel geïnspireerd door de regenwouden in Brazilië zijn de onderliggende landschappen, als het ware 'geschoten' vanuit een vliegtuig, soms ontleend and patronen van waterlopen en meren uit Europa.

Zijn serie "Underground", waarvan een voorbeeld te zien in de expositie 5 jaar Wit, verwijst letterlijk naar de ondergrondse wereld die nu eenmaal onlosmakelijk verbonden lijkt te zijn met elke ogenschijnlijk normale, dagelijkse bovenwereld.

"Underground"
2006
acryl/doek
50 x 40 cm
(particulier bezit)

Lotte van Lieshout

Naar aanleiding een schilderij van Lotte van Lieshout (1978) schreef Alex de Vries ooit voor Kunst van de Dag (op www.galleries.nl):
"Lotte van Lieshout tot wat 'de Bossche School' genoemd zou kunnen worden... De uitbundige stijl, de vaak wat gekwelde of desolate figuratie, de aardse kleuren die opeens kunnen omslaan in brandende felheid. Vergankelijkheid, dood en natuursymboliek komen ook vaak voor. Bijzonder is de kleurstelling die bijna hallucinerend is van uitbundigheid. De kleurstellingen van de nacht die Van Lieshout kiest, zijn van een ...kenmerkende pracht. Ze weet als geen ander de verf het werk te laten doen, maar blijft meester over de betekenis en uitwerking van wat ze teweeg brengt met haar doek. Een groot schildertalent in een stijl die een niet rationele aanpak laat zien die in Nederland altijd met te veel argwaan wordt bekeken. Dit is schilderkunst om je aan over te geven. Schilderkunst die je komt halen, met een zeis!"

Van Lieshout exposeerde onder meer bij Galerie Wit (Wageningen), Galerie Smits (Amsterdam), Galerie Huub Hannen (Maastricht), in de Krabbedans (Eindhoven), op beurzen in Keulen (art.fair 2006, Liste Koln, 2007, TeaseArt Fair 2008, en art-fair 21, 2009), Hengelo (CAT 2006) en op Art Amsterdam (2009). Haar werk was drie maal te zien in Loods 6.

Van Lieshout werd genomineerd voor de Lucas prijs (2003), de Bunning Brongers prijs (2004), de Van Bommel van Damprijs (2007) en de Koninklijke prijs voor de schilderkunst (2009). In 2008 nam ze deel aan de expositie "Brabant Nu" in Museum De Pont, Tilburg, en eind 2009 aan de expositie VanLieshout VanLieshout in KAdE (Amersfoort).

"Het vijf koppig gilde"

work in progress

2009

olie, acryl, oilstick op doek

30 x 40 cm

Lydia Lambrechts

Lydia Lambrechts (1968) volgde opleidingen aan de Kunstacademie St. Joost te Breda (vrije kunst, grafiek), en het Nederlands Omroep Bedrijf te Hilversum (decorbouw) om in 2003 af te studeren aan de Arnhemse School voor de Kunsten (vrije kunst, schilderen en fotografie). Haar recente landschappen zijn deels realistisch en deels imaginair, waarbij klimaatverandering en haar liefde voor koele, onherbergzame gebieden een inspiratiebron vormt. Ze baseert zich zowel op eigen waarneming en foto's, als op internet beelden, vaak van heftige natuurverschijnselen zoals vulkaanuitbarstingen, bosbranden en overstromingen.

Desondanks kenmerken haar schilderijen zich door rust en verstillig, anonimiteit en soberheid. De aan- of juist afwezigheid van menselijke figuren in het landschap veroorzaakt bij de toeschouwer een onbestemd gevoel van eenzaamheid en verlatenheid. Hoewel ze steeds een natuurlijke omgeving voorstellen, herinneren Lambrecht's schilderijen daardoor toch aan het werk van Edward Hopper, met zijn desolate voorstellingen van de mens in huiskamer-, kantoor-, hotel- of straatscènes.

"Moonwhite"
2009
olieverf op linnen,
40 x 50 cm

Maaike Alma

Maaike Alma (1943) werd opgeleid aan de academies voor Beeldende Kunsten te Leeuwarden en Arnhem. Zij was aanvankelijk vooral actief als graficus onder meer van series sterke droge naald koper drukken. Ook maakt zij tijdelijke installaties over ruimtelijke beleving van een bijzondere omgeving. Haar inspiratiebron is de aarde met alles er op en er omheen, inclusief lucht en sterren. Zij is gefascineerd door de veranderingen in lijnen en licht in een landschap na toevoeging van een nieuw element (zoals koperplaten in de foto's "Sea level" en "Sea side"), en ze legt die veranderingen vast op foto en video. Ook tekende ze virtuele figuren in het landschap met een gps toestel, gecombineerd met foto en video. In haar overige werk (schilderen, grafiek, gemengde technieken) spelen dezelfde inspiratiebronnen een grote rol. Dat ze altijd is blijven schilderen, mag blijken uit het werk 'wit waaiende wolken' dat ze maakte voor de expositie 5 jaar Wit. Maaike Alma exposeerde o.a. bij Galerie Vermezzo (Milaan), Ingekomen stukken, Stroom (Den Haag), Wetenschap- Kunst, Singer Museum, Grafiek Nu (Laren), Kunsthuis 13, Grafiek, (Velp), Gemeentemuseum Arnhem, Provinciehuis Arnhem, GBK Nijmegen, SBK Amsterdam, Grafiekiënnale (Taiwan) en De Krabbedans (Eindhoven). Haar werk bevindt zich in collecties van o.a. het Museum voor Moderne Kunst Arnhem, de Provincie Gelderland, de Provincie Utrecht, de Gemeente Wageningen, de Gemeente Best, de Universiteit Stockholm, Wageningen Universiteit, ABN-Amro Bank, en Coopers & Lybrands.

"Wit waaiende wind"
2009
acryl op doek
60 x 40 cm

Marcel Reijerman

Alles is even belangrijk in een schilderij van Marcel Reijerman (1958); de kleuren, de streken, de patronen en de voorstelling. Eenzelfde afwezigheid van hiërarchie geldt voor de tonen, lijnen en vlakken waaruit zijn tekeningen zijn opgebouwd. Hij creëert werelden waar dromen en werken hand in hand gaan, waar poppetjes blijven vergaderen en waarin soldaten, immigranten, volkstuinders, bestuurders en toeristen hun ding doen en hun sporen in het landschap achterlaten. Hij verleidt je ogen ertoe om te blijven dwalen door de onwerkelijke, maar toch vertrouwde, werelden van zijn schilderijen en tekeningen. Oogdwalen noemt hij dat. Geconfronteerd met het werk van Reijerman beschrijft Alex de Vries hoe zijn "ogen als knickers uit hun kassen rolden en over het werk heen en weer schoten als de zilveren kogels in een flipperkast." Nooit raak je uitgeken op zijn landschappen. Marcel Reijerman studeerde aan de Akademie voor Beeldende Kunsten te Arnhem. Zijn werk bevindt zich in vele privécollecties, bij bedrijven (KPN, Bondsspaarbank, Ernst en Young, Arcadis, KLM, Delta Lloyd, Randstad), overheden (Provincie Gelderland, Provincie Zuid Holland, Ministerie van Buitenlandse Zaken) en musea (Centraal Museum Utrecht, Teylers Museum Haarlem).

"Boom, bijl, man"
2009
conté en pastel op blauw-grijs
Ingrespapier
18 x 24 cm

Marijke Mink

Marijke Mink (1959) laat graag grillige waterverf en precies potlood samenkomen in een tekening. Ook gebruikt zij krijt en inkt op het papier, op zoek naar een orde die niet vooraf gepland is, maar als vanzelf lijkt te ontstaan uit de chaos van het materiaal.

Alertheid is dan geboden om al tekenend uiteenlopende zaken te verbinden. Want behalve het materiaal zijn er ook herinneringen die het beeld mee gaan bepalen.

Griekse vazen en een wasmiddelfles, Heracles, een engelachtige huisvrouw, spullen, herinneringen en last but not least witgoed in de vorm van een wasmachine, vinden elkaar in haar tekening voor 5 jaar Galerie Wit.

Marijke Mink exposeerde in 2005 bij Galerie Wit. Ook exposeerde zij onder meer bij Sign in Groningen en verschillende ruimtes in Arnhem en Velp. Ook was zij afgelopen tijd actief als maker van tentoonstellingen bij het CBK in Arnhem.

“Graag iets wits”
2009
diverse tekenmaterialen op
papier
35 x 30 cm

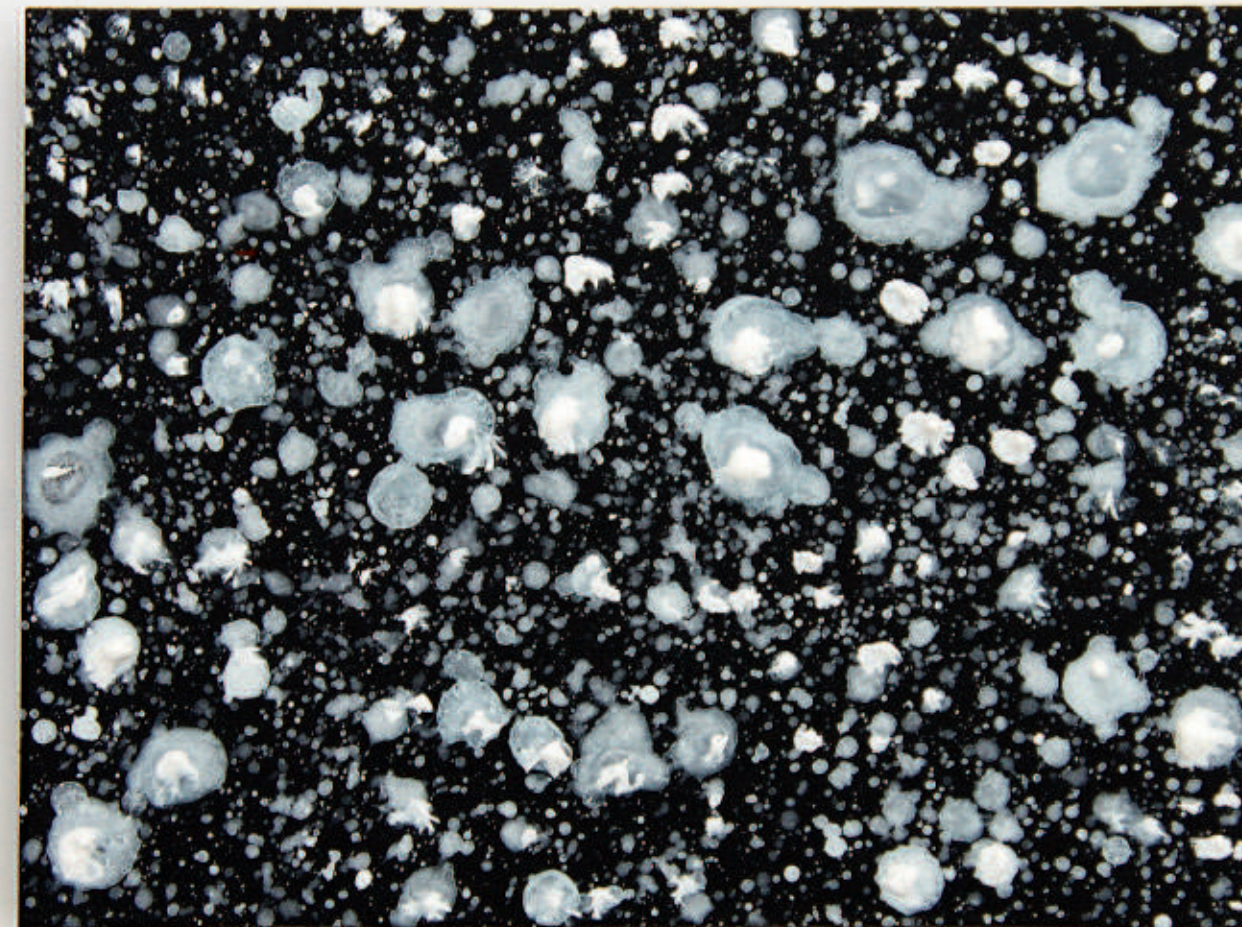

Marinus van Dijke

Marinus van Dijke (1952) volgde de Academie voor beeldende kunsten St.Joost te Breda. Als kind speelde hij in de duinen van Schouwen, die hij nu als kunstenaar verbeeldt. In zijn werken stroomt het water, waait de wind, groeien de planten en bewegen mens en dier. Allen laten sporen achter, herinneringen die bewaard en verwerkt worden en zo teruggehaald in de verbeelding. Sinds 1996 verdiept hij zich in één duinvallei, 'de Plek'. Van dat dynamische, kwetsbare en kleinschalige, maar ook robuuste en monumentale stukje duin onderzoekt hij de geschiedenis en de ontwikkeling door de ogen van een kunstenaar. Enige tijd concentreerde hij zich op zes 1 m² kwadraten in de Plek. Door deze op dezelfde beeldende manier te benaderen, werden de onderlinge verschillen verduidelijkt en kwamen nieuwe aspecten in beeld. Beelden van tijdelijkheid, op tijdschalen van seizoenen, dagen of uren. Resultaten van wandelingen en handelingen geeft hij weer via werken op papier, schilderijen, foto's, video's, grafiek, boeken, houtreliëfs, textielwerken, en ruimtelijke objecten.

Zijn werk was eerder enkele malen te zien in galerie Wit. Hij heeft verder onder meer geexposeerd in Paviljoens (Almere), NBKS (Breda), Begijnhof (Hasselt, België), de Brakke Grond (Amsterdam), de Zwijgershoek (Sint-Niklaas, België), Bellamy (Vlissingen), Scharpoord (Knokke, België), de Pronkkamer (Uden), openbare bibliotheek Zierikzee, provinciale bibliotheek Middelburg, Galerie Galerij (Zierikzee), Germinahof, (Sterksel), Galerie van de Berge (Goes), ford IJmuiden, galerie De Zenkast (Middelburg), Gemeentemuseum Zierikzee, Gresol Art festival (Bisbal, Spanje).

"De wereld wordt wit"
2009
acryl op karton
10 x 11,4 cm

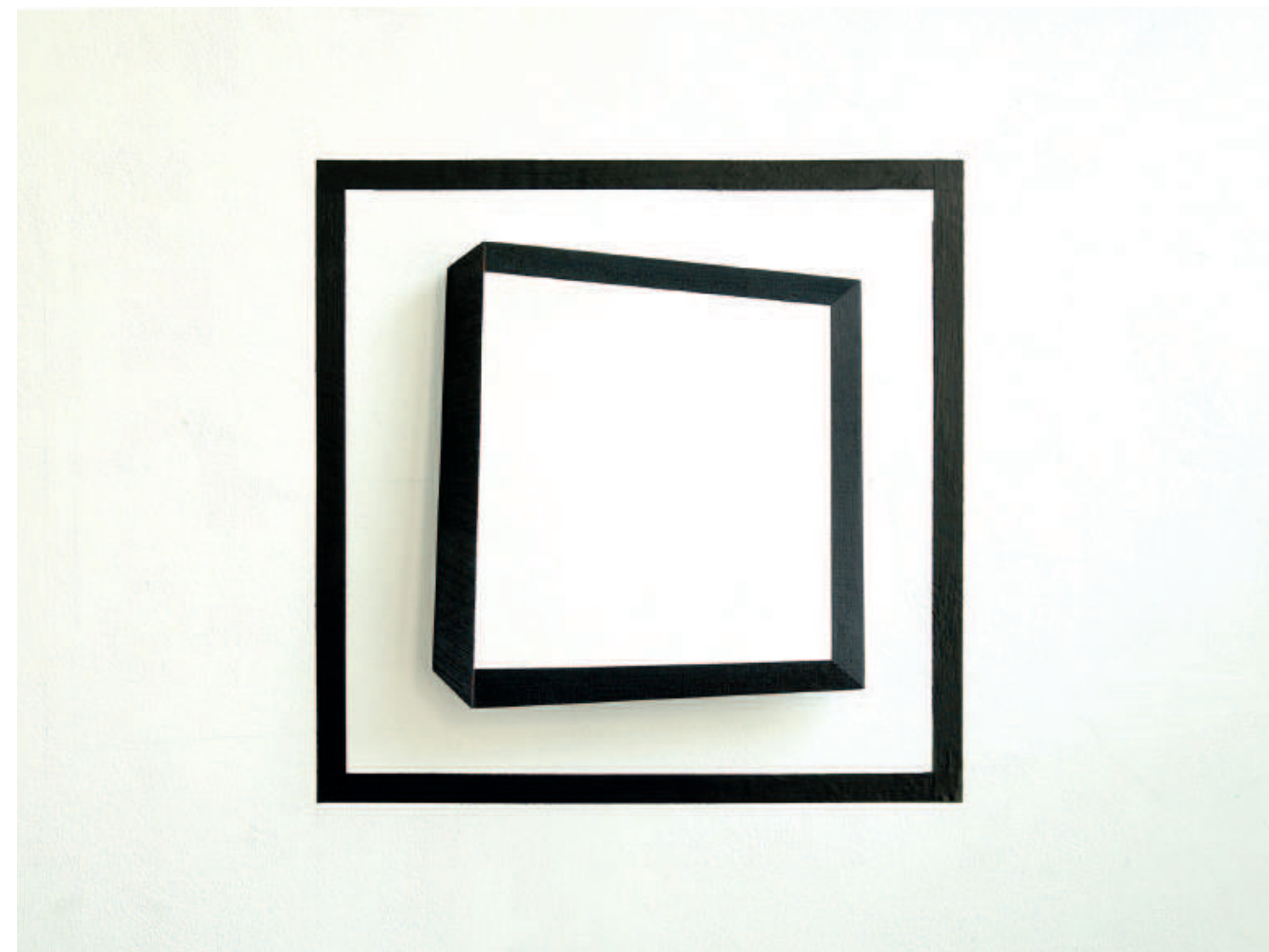
Mark van Overeem

Mark van Overeem (Houten, 1970) volgde de opleiding tekenen/schilderen aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten te Den Haag en ontving in 1995 de Zuid-Hollandse Beeldende Kunstprijs voor Academieverlaters. Hij exposeerde onder andere bij Seasons Galleries te Den Haag, op Art Rotterdam, bij ABP te Heerlen, Pulchri Studio te Den Haag, AKKUH te Hengelo en bij de Vrije Academie te Den Haag, waar hij ook docent is. Galerie Wit toonde zijn werk zowel in Wageningen als in Amsterdam (in Loods 6 in 2008 en 2009, en op Art Amsterdam in 2008) en in Keulen (Liste Köln 2007). In 2008 presenteerde Mark van Overeem in Heden te Den Haag de installatie "De tuin van de muur".

Over zijn huidige werk schreef Roos van Put onder meer:
"Als kind lag Mark van Overeem vaak op de vloer en keek naar het plafond, net zo lang tot hij plafond als vloer zag en vice versa. Die kinderlijke verwondering over het oplossen van begrenzingen brengt hij nu op ons over. Op een intelligente manier. En de toeschouwer kijkt en kijkt en kijkt, en vraagt zich telkens af: wat zie ik? Waar begint het platte vlak en waar eindigt ruimtelijkheid? Waar grenst het schilderij aan de muur? Wanneer wordt de muur onderdeel van het werk? Wat is object en wat is drager? Het schilderij gijzelt de blik. Resultaat: je blijft kijken. Geboeid. Gefascineerd."

Zijn werk bevindt zich, naast vele particuliere verzamelingen, in de bedrijfscollecties van ABP (Heerlen), AKZO-NOBEL (Amsterdam), Heden (Den Haag) en Houthoff Buruma (Amsterdam).

"M1909"
2009
Olieverf op reynobond plus
acrylschildering
op de wand
38 x 38 x 3 cm

Martijn Sanders

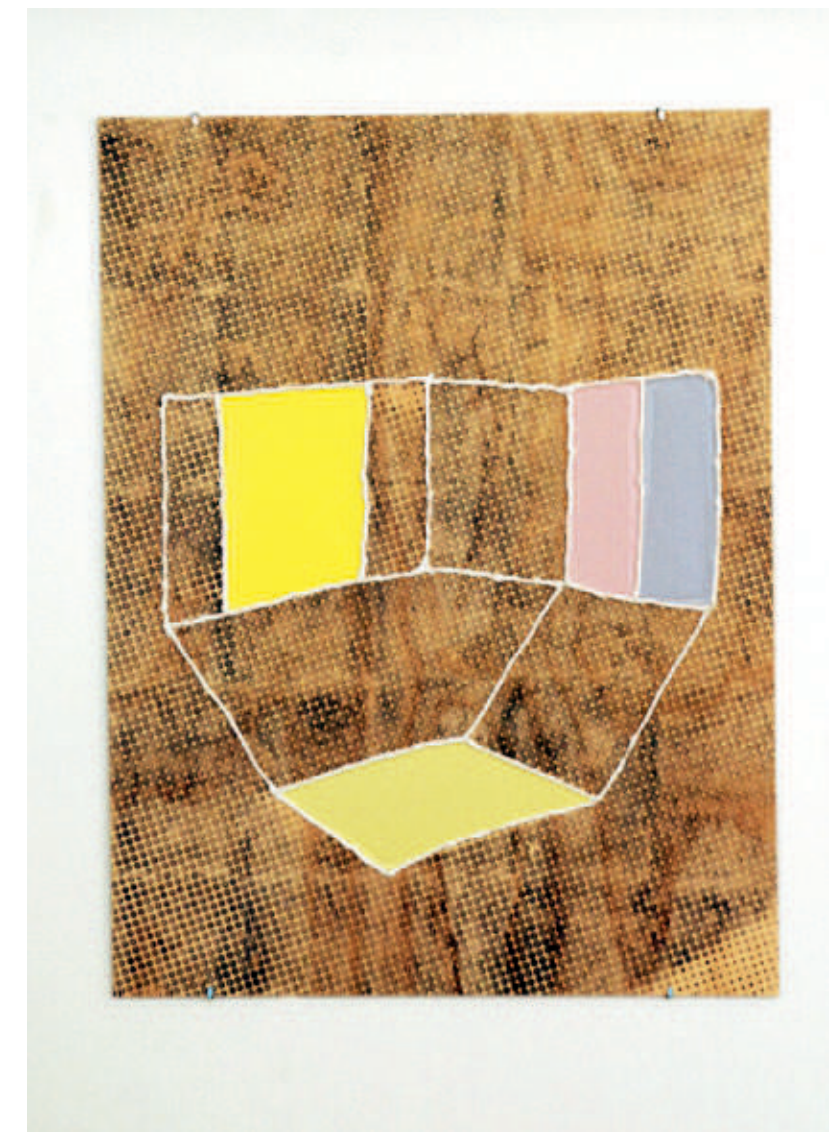
Martijn Sanders (1981) studeerde in 2004 af aan de AKV St. Joost te 's-Hertogenbosch. Hij won de Lucasprijs 2004 van de stad 's-Hertogenbosch, en werd genomineerd voor de Scriptieprijs 2004 van St. Joost.

Hij nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen ("I'll show you around the house", Cacaofabriek Helmond - 2003; Lux-A-Flex, Eindhoven - 2004; "One-minute-dating", gallery Husstege- 2004, "2004 Jong Talent" bij Art Olive Amsterdam, Salon VIII, NBKS Breda 2005, Art for Sail 'Werk in uitvoering', tijdens SAIL Amsterdam, Loods 6 Amsterdam 2005, Galerie Wit 2009, 'Frozen Cirrostratus Returns' SKAM Hamburg (Dui) 2007, 'Return of the Dutch', Komplot Brussel (Be) 2008 en een werkperiode en presentatie bij Logement in Antwerpen 2009.

In 2007 richtte Martijn Sanders samen met 4 collega's cultureel initiatief WEI op, dat in het centrum van Eindhoven WEI ruimte biedt aan cultureel talent.

"Antibody"
2009

Thinnerdruk op paneel
acryllak en siliconenkit
118,5 x 90 cm

Michiel Jansen

Michiel Jansen (1959) volgde een opleiding aan de Hogeschool voor de Kunsten te Utrecht en is 1e graad docent tekenen, schilderen en kunstgeschiedenis. Als beeldhouwer werkt hij al lang met leisteen. Hij maakt optimaal gebruik van de specifieke eigenschappen van het oeroude materiaal: de hardheid, de gladde slijtvlakken én de schoonheid van de steen die zichtbaar wordt als de leilagen worden doorbroken. Michiel Jansen herschikt die lagen. Meestal voegt hij kleurpigmenten toe om een contrast te creëren met de grijs/zwarte leisteen, waarmee de composities een extra lading krijgen. Ook licht- en ruimtewerking spelen een belangrijke rol. Zijn beelden zijn nu eens statisch, dan weer los van vorm en ritme. Die uitersten hangen samen met enerzijds een behoefte aan geborgenheid en anderzijds met de wens zich te ontdoen van alle ballast bij het streven naar zelfverwezenlijking.

Michiel Jansen exposeerde onder meer in de Zonnehof en Museum Flehite (Amersfoort), en bij de galleries Anderwereld/Katuin (Groningen), Modern Art (Nijmegen), De Beerenburght (Eck en Wiel), De Bakkerij (Bergen, Limburg), "Le Besset" (Ardeche, Frankrijk), Nanky de Vreeze (Amsterdam), Galerie Wit, in het Provinciehuis Flevoland (Lelystad), en in het Rijksmuseum het Muiderslot. Zijn werk bevindt zich in diverse openbare, privé- en bedrijfscollecties.

"Witte kern"

2009

Leisteen en kleurpigmenten

15 x 50 cm

Rinke Nijburg

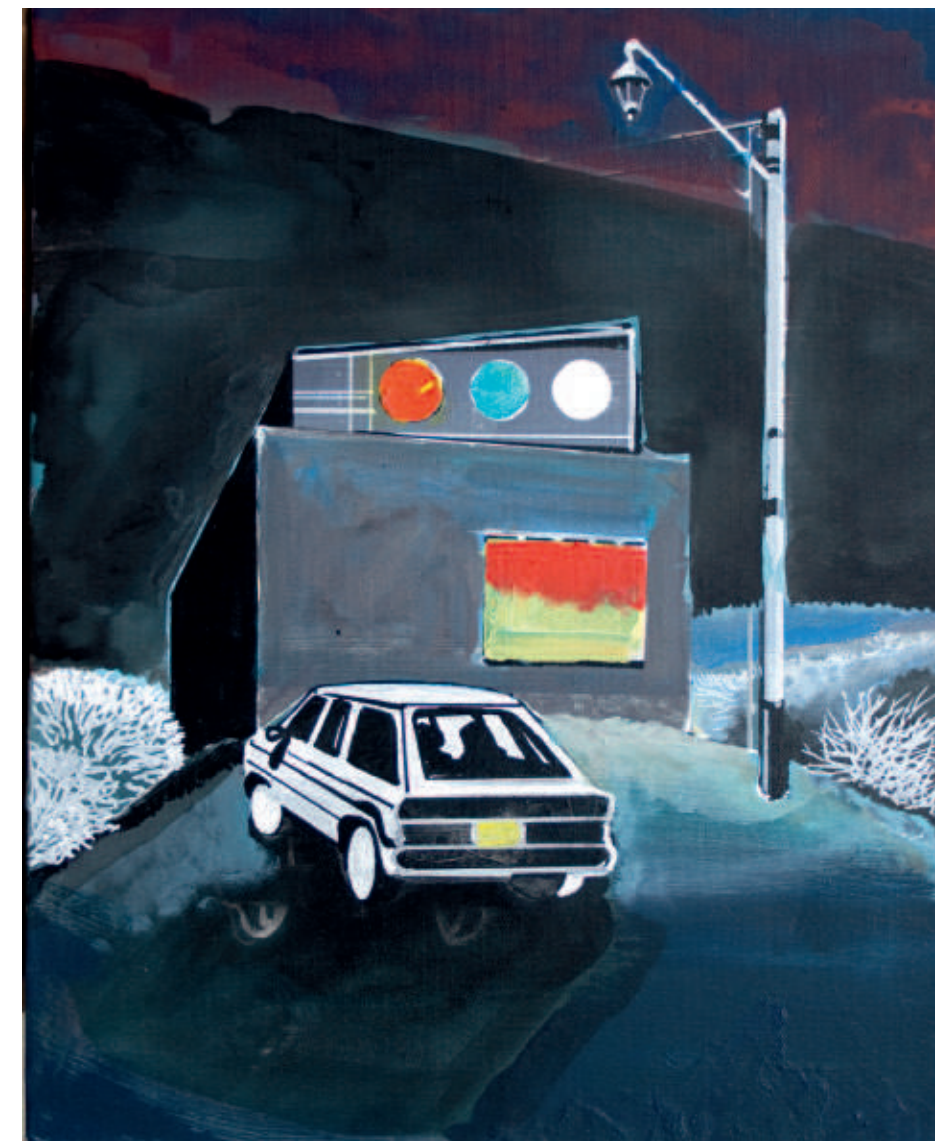
Rinke Nijburg (1964) is opgeleid aan de Academie voor Beeldende Kunsten, Arnhem (1982-1987), Ateliers Arnhem (1990-1991) en de Rijksakademie van beeldende kunsten, Amsterdam (1993-1994)

Hij behoorde tot de winnaars van de Koninklijke Subsidie voor Vrije Schilderkunst (1992), de Buning Brongers Prijzen (1994), de Prix de Rome (1998) en de Gelderland Grafiekprijs (1999).

Religie is een belangrijke inspiratiebron voor zijn beeldende kunst. Hoewel van huis uit protestant, liggen Rinke Nijburg's artistieke wortels in de beeldende rijkdom van de katholieke traditie en hij wordt de laatste jaren tevens geïnspireerd door Oosterse religies als boeddhisme en hindoeïsme. In zijn werk verbindt hij religie, mythologie, strips, sprookjes en de maatschappelijke actualiteit tot een duizelingwekkende kosmologie.

Het werk van Nijburg bevindt zich in talloze openbare, museale, particuliere en bedrijfscollecties en hij is veelvuldig actief als curator, vaak in het kader van de activiteiten van stichting "De Vrienden van Job". Die richtte hij in 2000 op samen met Wout Herfkens en Jan Meijering met als doel het organiseren van projecten van hedendaagse professionele beeldende kunst met een religieuze of filosofische inhoud.

"White Trash Car on a White
Trash Hill"
2009
acryl- en olieverf op doek
50 x 40 cm

Rogér Walschots

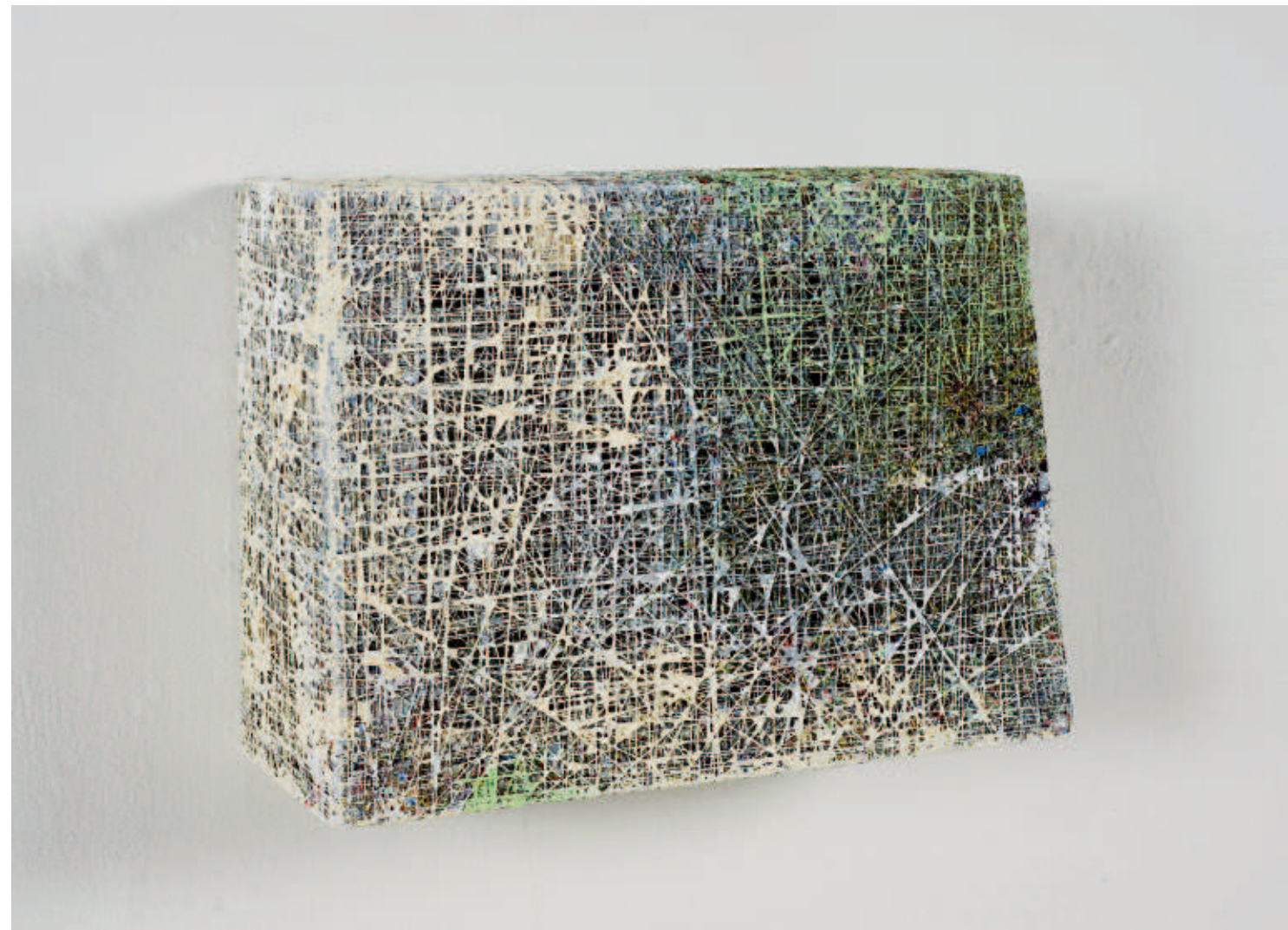
Rogér Walschots (1974) volgde van 1995 tot 1999 de opleiding aan de Willem de Kooning academie te Rotterdam.

De schilderijen van Walschots gaan over verf, over kleur en structuur, en over de relaties daartussen. Hij maakt veel werk van de ondergrond. Hij kiest voor grofgeweven postzakken, glasplaten, spiegeltjes of planken, materiaal met beschadigingen. Daarnaast wikkelt hij met engelengeduld garens om een spieraam of om een ander object: een telefoon, klok, christusbeeld, of een open, van latjes getimmerde kubus of prisma. Het spieraam krijgt een huid, wordt een object: transparant en toch massief. Pas dan komt de verf tevoorschijn, altijd acryl. Kwasten gebruik hij weinig, verder zowat alles wat voorhanden is. Al schilderend, weghalend, weer verdergaand, laag over laag, spetterend ook, ontstaat langzamerhand een beeld. Meestal heeft hij verschillende 'doeken' tegelijk onderhanden, loopt eromheen, verwisselt ze en gaat weer verder. Zijn voornaamste schilderkunstige probleem is te bepalen wanneer het werk af is.

Door de technisch complexe opbouw met vet gesmeerde verf naast waterige, daaroverheen gespetterde verf op de vaak deels doorzichtige drager worden er voor de kijker steeds nieuwe nuances zichtbaar.

Walschots exposeerde onder meer in het UMC Groningen (2009), Galerie Molenaars (Breda, 2007, 2005), het Noordbrabants Museum ('s-Hertogenbosch, 2005), Guilio Cesare Gallery ('s-Hertogenbosch. 2005), Virtus Galerie (Nijmegen, 2004), Galerie Achter de Kan ('s-Hertogenbosch. 2004, 2003) en NoName Galerie (Rotterdam, 2001). Zijn werk bevindt zich in onder andere de collectie van F. van Lanschot Bankiers ('s-Hertogenbosch) en in de Fontys Kunstcollectie (Tilburg).

ZT
2009
Acrylverf op draad
20 x 27 x 10 cm

Roman Peter

De Baselse kunstenaar Roman Peter (1952) toont ons de poëzie van alledaagsheden. Zijn stadsgezichten en landschappen met of zonder wegen, auto's en mensen komen ons bekend voor, hoewel we er nooit zijn geweest. Dat geldt ook voor zijn monotypes: met olieverf op een verfrroller geschilderde en vervolgens afgerolde kleine voorstellingen die naast en onder elkaar op papier zijn geplaatst. Ze vormen beeldverhalen die ieder herkent en die ieder verschillend zal lezen.

Hij schildert uitsluitend uit het hoofd, vaak naar aanleiding van beelden gezien op zijn fietstochten in Basel en omgeving. De afstand die daardoor ontstaat tussen de waarneming en de afbeelding ervan draagt waarschijnlijk bij aan universele karakter van zijn werk.

Naast vlak werk maakt hij ook kleine sculpturen, harlekijn-achtige koppen en figuren van papier maché, die verwant zijn aan de typische Baselse Fasnacht maskers.

Roman Peter heeft geëxposeerd in Zwitserland, Duitsland, Portugal en de V.S. Galerie Wit presenteerde hem in 2008 voor het eerst in Nederland.

“Zonder Titel”
2009
papier
hoogte 28,5 cm

Sjoerd Buisman

Sjoerd Buisman (1948) studeerde aan de Academie voor Beeldende Kunsten te Rotterdam, en aan de Ateliers 63 te Haarlem.

Natuur, en speciaal structuren van planten, spelen een hoofdrol in al het werk van Buisman. Hij was een van de eerste kunstenaars die werkte met levend materiaal. Gefascineerd door vergroeiingen die hij in de natuur aantrof, en die hij als objects trouvés presenteerde, induceerde hij zelf vergroeiingen door planten fysiek te beïnvloeden: door het aanbrengen van insnoeringen of het veranderen van de richting waarin planten groeien onder invloed van licht of zwaartekracht. Later concentreerde hij zich op de wetmatigheden die planten vertonen tijdens hun groei, met name op de phyllotaxis (bladstand) die bij veel planten en bomen aanleiding geeft tot prachtige spiraalvormen. Al het werk van Buisman, inclusief zijn tekeningen, is sterk sculpturaal.

Zijn bijdrage aan de expositie 5 jaar Wit is een werk uit zijn Senecio (kruiskruid) serie uit de negentiger jaren

Werk van Buisman bevindt zich in talloze particuliere en openbare collecties, o.m in die van Museum Boymans van Beuningen, het Haags Gemeentemuseum, Rijksmuseum Kröller Müller, Rijksmuseum Twenthe, Stedelijk Museum Amsterdam, en musea in België, Duitsland, Frankrijk, Polen en Zwitserland.

“Senecio”

1996

terra cotta/wit glazuur

2 delen, unicum

60 x 62 x 17 cm

Thijs Ebbe Fokkens

Thijs Ebbe Fokkens (1981) studeerde in 2004 af aan de Academie voor Kunst en Vormgeving St.Joost, Breda. Hij woont en werkt in Den Haag. Het werk van Thijs Ebbe Fokkens beweegt zich in het spanningsveld tussen de suggestieve ruimtelijke illusies van een tekening en de specifieke, tastbare, echtheid van ruimtelijk werk.

“Ik vertrek altijd vanuit een vraag die me bezig houdt. Bijvoorbeeld: zijn alle ontwikkelingen vormen van vooruitgang? Sommige ontwikkelen zijn te snel om ze bij te houden. Leiden wij dat ontwikkelingsproces of leidt dat proces ons? Steeds toenemende fragmentatie, flexibiliteit, mobiliteit en bereikbaarheid maken ons rustelozer, onzekerder en weifelachtiger.

Pogingen om grip te krijgen op de wereld, fascineren mij mateloos. Bijvoorbeeld de 27 km lange ondergrondse deeltjesversneller van het CERN bij Geneve. In deze Large Hadron Collider (LHC) wil men ooit de oerknal nabootsen om het Higgs-deeltje te vinden. Dit theoretische ‘spookdeeltje’ moet het Standaard Model compleet maken en ons inzicht in het universum verruimen. Ik ontwaar een paralleliteit van wetenschap en kunst in het streven het denkbare zichtbaar en/of hoorbaar te maken: een conceptualisering van de wereld die een immer incomplete representatie vormt van de werkelijkheid. De enorme ondergrondse cirkelgang van de LHC is niet alleen rond, compleet, en perfect, maar ook gesloten, zonder begin of eind, ongrijpbaar, ongenaakbaar, duister, een zwart gat.”

Thijs Fokkens’ fascinatie voor de Large Hadron Collider vormt het uitgangspunt voor zijn werk geëxposeerd tijdens 5 jaar Wit.

“White hole station”
(work in progress)
2009
gemengde techniek (zeefdruk,
plexiglas, mdf, zonlicht)
70 x 90 cm
foto Johan Nieuwenhuize

Tije Domburg

Tije Domburg (1947) maakte na het verlaten van de Rietveld Academie (1968-1973) jarenlang uitsluitend keramische vormen: witte objecten en wandreliëfs opgebouwd uit cilindervormen of blokken.

In de tachtiger jaren onderzocht hij -opnieuw- licht en schaduwwerking, ritme, en het ontleden en opbouwen in elementen in reliëfs van wit papier. Het ging daarbij altijd om de ordening van grote aantallen kleine elementen/ bouwstenen waarbij het totaal meer werd dan de som der delen. Ondanks hun sobere constructivistische karakter hielden zijn werken uit die jaren altijd een enigszins lyrische ondertoon.

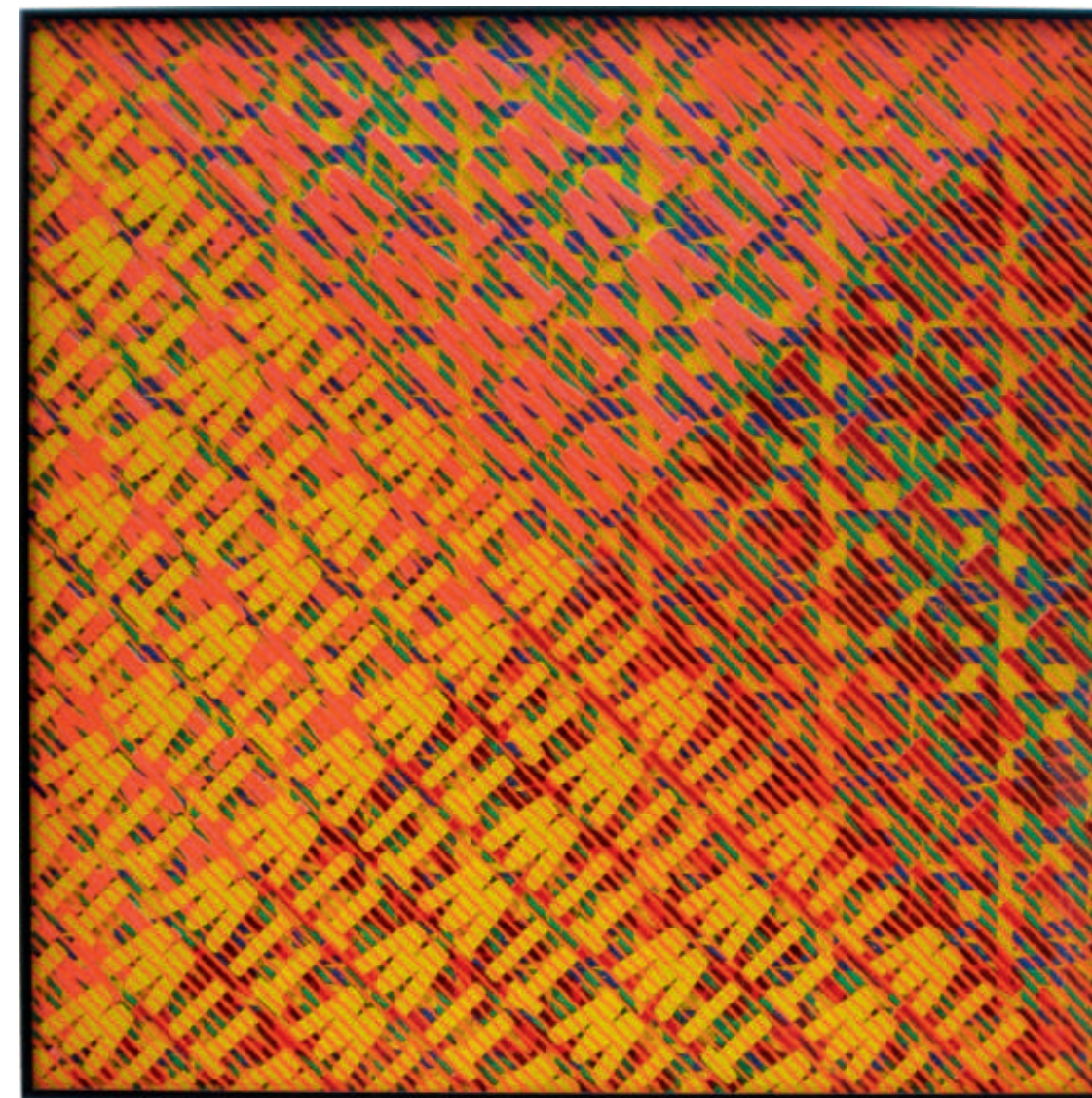
Rond 1990 vertaalt zijn behoefte aan ordening en rangschikking van grote aantallen zich letterlijk in cijfers en getallen. Het cijfer als bouwelement, maar ook als middel om de oneindige en ongrijpbare werkelijkheid te vatten. "De macht van het getal". Tegelijkertijd deed kleur haar intrede in zijn werk. Sinds ongeveer 2000 gebruikt Domburg de letters ACGT (die staan voor de basen waaruit DNA is opgebouwd) als bouwstenen voor kleurrijke tableaux. Ze illustreren zijn fascinatie voor het menselijk genoom, en de gegevens en de verwachtingen die daar uit voortkomen. Hij begon aan de verbeelding van zijn persoonlijke genoom, een DNA-zelfportret bestaande uit een bijna (oneindige) reeks tableaux met daarin de 3 miljard basen van het menselijk genoom in 30.000 genen. Omstreeks 2114 (geen typefout) hoopt hij dat werk te voltooien. Speciaal voor het 5-jarig jubileum van galerie Wit maakte Domburg een tableau in voor zijn huidige werk kenmerkende vormen en kleuren, met als bouwstenen ditmaal het woord WIT. De kleur wit komt niet in het werk voor, maar wèl het woord, in allerlei kleuren. Het werk verwijst zo naar Magrittes schilderij "Ceci n'est pas une pipe", maar ook naar de galerie die kleurrijker is dan de naam doet vermoeden.

"WIT"

2009

olieverf op papier en op plexiglas

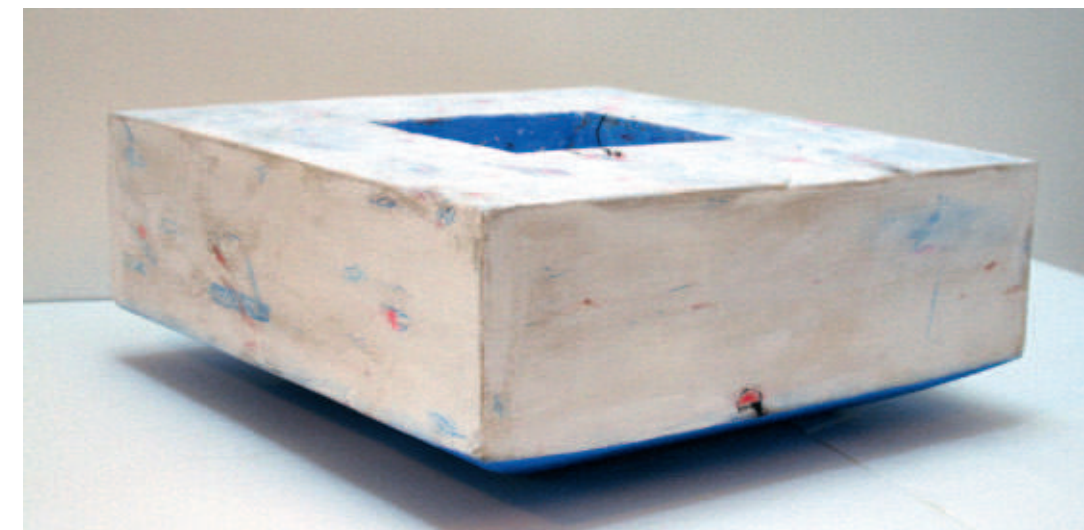
60 x 60 cm

Udo Mathee

Udo Mathee (Duitsland, 1951) studeerde machinebouw en kunst aan de Rheinisch-Westfälischen Technische Hochschule in Aken. Hij werkt nu als zelfstandig beeldhouwer en journalist. Zijn materiaal is hout, metaal, glas en tekst. Hij creëert vaak metaforen voor begrippen als "veiligheid en geborgenheid" (ruw-gehakte, gekleurde massiefhouten huisjes), "de mens en het menselijk bestaan" (torso's als ruwe, geschilderde houten kruiken) en "knowhow" (glazen blok met binnenin de tekst "know how" en, loodrecht daarop "know why", voor de verschillende blikrichtingen nodig om de werkelijkheid om ons heen te begrijpen). Veel van zijn werk heeft een religieuze of filosofische lading. Voor de openingsexpositie "Licht, lucht, aarde..." van Galerie Wit maakte Udo Mathee een installatie met de tekst "humilitas" in letters van zwarte compost op een grasveld. "Humilitas" is verwant met humus, en staat voor zelfbewuste deemoed: de houding van iemand die zich bewust is van zijn sterke en zwakke kanten, en zo vaste grond onder de voeten heeft. Udo Mathee heeft geëxposeerd in Duitsland, België, Frankrijk, Nederland, Portugal, Zwitserland, Tsjechië en Rusland. Hij is lid van de Vestischen Künstlerbund, Recklinghausen, en de christelijke Kunstenaarsvereniging "Das Rad".

"Ich weiß"
2009
populierenhout, verf,
gezandstraalde spiegel
16 x 40 x 40 cm

Wokkel

Wokkel, alias van Marcel Kok (1972), schilderde tijdens en vlak na zijn studie aan de Academie Minerva in Groningen reusachtige landschappen. Voor zijn eindpresentatie (1998) produceerde hij een bosgezicht van 5 bij 9 meter. Inmiddels zijn de maten van zijn werk wat bescheidener geworden, maar de visuele impact ervan is zo mogelijk toegenomen.

Hij onderneemt lange reizen op zoek naar zijn onderwerpen. Naar Tsjechië, Nieuw Zeeland of Finland. Daar vond hij landschappen met een overweldigende en woeste natuur. Op basis van zijn levendige herinneringen, met hulp van foto's en schetsen, en geïnspireerd door bewonderde kunstenaars als Caspar David Friedrich, Anselm Keifer en Peter Doig, maakt hij zijn schilderijen in zijn Groningse atelier. Al werkend veranderen zijn doeken in landschappen van zuivere verf.

In de afgelopen tijd hebben menselijke figuren een plaats gekregen in zijn werk, en kan de beschouwer er vaker sterke, tegenstrijdige emoties in vinden: tederheid en liefde of haat, victorie en nederlaag, licht en duisternis, doodsangst en levensvreugde. Wokkel laat de verf het werk doen. Een aantal van zijn werken bevindt zich in de ING Art collectie en in particulier bezit.

“Zonder Titel”
2009
olieverf op papier op doek
40 x 40 cm

Wout Herfkens

Wout Herfkens (1962) werd opgeleid aan de Hogeschool voor de Kunsten in Arnhem, richting vrije kunst (1986-1990). Vanuit zijn interesse in (zen) boeddhisme en christendom verbeeldt hij als beeldhouwer de voor hem essentiële thema's van het menselijk bestaan: lijden, dood en verlossing. Zijn recente beelden weerspiegelen zijn gedachten en twijfels over religie, mystiek en wereld. Hij doet dit op een zowel ernstige als lichtvoetige wijze. Hij vermengt de wereldse treurigheid met alledaagse taferelen die voor hem ook een religieuze betekenis hebben. Naast gips en keramiek, bouwt hij uit soms ongebruikelijk materiaal (o.a. zaagsel, houtlijm, pigmenten, plastic speelgoed) zeer herkenbare, maar onbestemd aandoende beelden op. Ze blijven vaak ongemakkelijk lang op het netvlies gebrand. Wout Herfkens richtte in 2000 samen met Rinke Nijburg en Jan Meijering "De Vrienden van Job" op, een stichting met als doel het organiseren van projecten van hedendaagse professionele beeldende kunst met een religieuze of filosofische inhoud.

"Zonder Titel"
2009
keramiek
32 x 28 x 27 cm

Exposities in Galerie Wit

11.10.09 - 08.11.09 “Onbewoonbaar verklaard” met Couzijn van Leeuwen • Lotte van Lieshout • André Pielage

25.09.09 - 04.10.09 “In de Hal 3 Loods 6” met Sjoerd Buisman • Pedro Calapez • Gerard Koopman • Lydia Lambrechts • Heidi Linck • Udo Mathee
• Mark van Overeem • Marcel Reijerman • Wokkel

23.08.09 - 13.09.09 “herman de vries: nieuw werk”

31.05.09 - 21.06.09 “Double Room” met Heidi Linck • Mark van Overeem

05.04.09 - 03.05.09 “Tableau mort” met De Vrienden van Job (Wout Herfkens • Rinke Nijburg)

08.03.09 - 29.03.09 “Licht en Lijn” met Johannes Karman • Alicja Werbachowska

22.11.08 - 21.12.08 “Fabrications” met Ilse van den Berk • Gerard Koopman

11.10.08 - 09.11.08 “Gestolde Herinneringen” solo expositie van Roman Peter

26.08.08 - 31.08.08 “kleuren van aarden” met Jan Hein van Rooy • Oswaldo Santana • herman de vries

17.05.08 - 29.06.08 “Family of Man” met Alison Ruttan • Frans de Waal

05.04.08 - 03.05.08 “Ritme en ruimte” met Gonnie van Nellestijn • Andre Pielage • Alicja Werbachowska

08.03.08 - 30.03.08 “Sjoerd Buisman’s phytografica” solo expositie van Sjoerd Buisman

05.01.08 - 03.02.08 “Winter Expositie” met Thijs Ebbe Fokkens • Marcel Reijerman

17.11.07 - 23.12.07 “Najaarsexposite” met Emile van der Kruk • Freya Wisman

06.10.07 - 04.11.07 “Compelling pursuit” met Emily Noelle Lambert • Lotte van Lieshout

01.09.07 - 23.09.07 “Nazomer Expositie” met Aad Berlijn • Michiel Jansen

26.05.07 - 01.07.07 “Camouflage” solo expositie van Ko Aarts

14.04.07 - 13.05.07 “Voorjaarsexpositie” met Lydia Lambrechts • Frans Nottrot

17.03.07 - 01.04.07 “Werken op papier” met Roel Sanders • Alicja Werbachowska • Co Westerik

20.01.07 - 18.02.07 “2-D or not 2-D that is the question” met Mark van Overeem • Coen Vernooij •

11.11.06 - 17.12.06 “binnen & buiten” met Udo Mathee • Guido Vrolix •

26.08.06 - 08.10.06 “natuur3” met Marinus van Dijke • Gijs Frieling • Gerard Prent

06.05.06 - 25.06.06 “herman de vries 75” soloexpositie t.g.v de 75e verjaardag van herman de vries

18.03.06 - 23.04.06 “onderhuids – buitenhuids” expositie van gastcurator Sya van’t Vlie met Piia Maria • Liesje Smolders

07.01.06 - 12.02.06 “Winterexpositie” met Ina Kooper • Dick Swaak

05.11.05 - 11.12.05 “Cijfers en letters” met Ewald Spieker en Tije Domburg

03.09.05 - 09.10.05 “Nazomer expositie” met Lotte van Lieshout • Marijke Mink

23.04.05 - 29.05.05 “1 + 1 = 3” met Thijs Ebbe Fokkens • Marcel Reijerman

05.03.05 - 10.04.05 “Jong Talent 2004” met Femmy Otten • Martijn Sanders • Inge van der Ven

22.01.05 - 27.02.05 “Emotioneel Realisme” met Emile van der Kruk • Frederik Roes

20.11.04 - 01.01.05 “Werk van zeven jonge Ethiopische schilders” met Kerima Ahmed • Berhan Asmamaw • Teferi Gizachew • Mathias Lulu •
Ermias Mazengia • Yohannis Tesfaye • Cherinet w/Gebreal

30.09.04 - 14.11.04 “licht, lucht, aarde en de kringloop der dingen” met ACK & PDF • Maaïke Alma • Anne Ausloos • Wim Bannink •

Frank Bolink • Bernard Dejonghe • Marinus van Dijke • Charles Donker • Judith Farro • Douwe Halbertsma • Alice Jetten •

Emile van der Kruk • Richard Long • Peter Macdonald • Udo Mathee • Bob Negrijn • Marcel Reijerman • Frederik Roes •

Jan Hein van Rooy • Oswaldo Santana • Klaus Wegmann • Co Westerik • Freya Wisman

Exposities buiten Wageningen

29.10.09 - 01.11.09	“Art.Fair21” (beurs in Keulen) met Lotte van Lieshout • Emile van der Kruk • Marcel Reijerman • Daniel Richter.
25.09.09 - 04.10.09	“In de Hal 3” (Loods 6 Amsterdam) met Sjoerd Buisman • Pedro Calapez • Gerard Koopman • Lydia Lambrechts • Heidi Linck • Udo Mathee • Mark van Overeem • Marcel Reijerman • Wokkel
13.05.09 - 17.05.09	“Art Amsterdam 2009” met Pedro Calapez • Couzijn van Leeuwen • Lotte van Lieshout
14.01.09 - 18.01.09	“Realisme 09” (beurs Amsterdam) met Emile van der Kruk • Lydia Lambrechts • Lotte van Lieshout • Roman Peter
27.09.08 - 05.10.08	“In de Hal 2” (Loods 6 Amsterdam) met Thijs Ebbe Fokkens • Lydia Lambrechts • Couzijn van Leeuwen • Lotte van Lieshout • Heidi Linck • Mark van Overeem • Roman Peter • Marcel Reijerman • Jan Hein van Rooy • Frans de Waal • herman de vries
07.05.08 - 12.05.08	“Art Amsterdam 2008” met Mark van Overeem • Guido Vlottes •
17.04.08 - 20.04.08	“Tease Art Fair” (Keulen) met Lydia Lambrechts • Lotte van Lieshout • Heidi Linck
27.09.07 - 07.10.07	“In de Hal 1” (Loods 6 Amsterdam) met Emile van der Kruk • Emily Noelle Lambert • Lydia Lambrechts • Lotte van Lieshout • Mark van Overeem • Guido Vlottes • herman de vries
18.04.07 - 22.04.07	“LISTE KÖLN” (beurs in Keulen) met Lotte van Lieshout • Mark van Overeem
02.11.06 - 05.11.06	“art-fair 2007” (beurs in Keulen) met Shunji Hori • Lotte van Lieshout
09.03.06 - 12.03.06	“Kunstbeurs Gelre Galeries 2006” (Arnhem) met Thijs Ebbe Fokkens • Yohannis Tesfaye • Freya Wisman
30.09.05 - 03.10.05	“CAT 2005” (beurs Contemporary Art Twente Enschede) met Sarah Dolman • Judith Farro • Juane Hui Xue • Emile van der Kruk • Lotte van Lieshout

Colofon

Deze uitgave werd gemaakt ter gelegenheid van de eerste lustrumexpositie van Galerie Wit, gehouden van 22 november t/m 20 december 2009. Riekje Wit en Nico van Breemen danken de kunstenaars voor hun vertrouwen en enthousiasme, en voor het werk dat ze speciaal voor deze expositie maakten of beschikbaar stelden. Een speciaal woord van dank geldt onze Amsterdamse collega’s, Maria Chailloux (van galerie Maria Chailloux) en Annemie Boissevain (van Galerie de Witte Voet) die ons vanaf het prilste begin met raad en daad hebben geholpen. Ook de goede samenwerking met Saskia Wijne (galerie Maria Chailloux), Roger Katwijk (galerie Roger Katwijk) en Oeke Witteveen (galerie Witteveen) bij onze gezamenlijke exposities in Loods 6, Amsterdam, hebben wij zeer gewaardeerd.

Tekst Koos van Duinen (inleiding), de kunstenaars, in samenspraak met Nico van Breemen (beschrijving leven en werk van elke kunstenaar)
Vormgeving Cécile van Wezel, Grafisch Atelier Wageningen
Lithografie Wim van Hof, bvBeeld
Digitaal drukwerk Blurb, USA
Uitgever Galerie Wit, Hamelakkerlaan 38, 6703 EK Wageningen
aantal exemplaren in eerste drukgang 75

www.galeriewit.nl
© Galerie Wit, Wageningen
november 2009

